32004R0139

29.1.2004. EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS L 24/1

PADOMES REGULA (EK) Nr. 139/2004
(2004. gada 20. janvāris)
par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju
(EK Apvienošanās Regula)
(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 83. un 308. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu [1],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu [2],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [3],

tā kā:

(1) Padomes 1989. gada 21. decembra Regulā (EEK) Nr. 4064/89 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju [4] ir izdarīti būtiski grozījumi. Ievērojot to, ka jāveic turpmāki grozījumi, skaidrības labad tā būtu jāpārstrādā.

(2) Lai sasniegtu Līguma mērķus, 3. panta 1. punkta g) apakšpunkts paredz Kopienas mērķi izveidot sistēmu, kas nodrošina, ka netiek traucēta konkurence iekšējā tirgū. Līguma 4. panta 1. punkts nosaka, ka dalībvalstu un Kopienas pasākumi jāīsteno saskaņā principiem, kas raksturīgi atvērtai tirgus ekonomikai ar brīvu konkurenci. Šie principi ir svarīgi turpmākai iekšējā tirgus attīstībai.

(3) Iekšējā tirgus un ekonomikas un monetārās savienības izveide, Eiropas Savienības paplašināšanās un starptautisko tirdzniecības un investīciju barjeru samazināšanās turpinās radīt svarīgu uzņēmumu reorganizāciju, jo īpaši koncentrāciju veidā.

(4) Šāda reorganizācija ir vēlama tādā mērā, lai tā atbilstu dinamiskas konkurences prasībām un palielinātu Eiropas ražošanas konkurētspēju, uzlabojot attīstības apstākļus un paaugstinot dzīves līmeni Kopienā.

(5) Tomēr būtu jānodrošina, ka reorganizācijas process nerada ilgstošu kaitējumu konkurencei, tāpēc Kopienas tiesību aktos jāiekļauj noteikumi, kas reglamentē šo koncentrāciju, kas var nozīmīgi vājināt efektīvu konkurenci kopējā tirgū vai būtiskā tā daļā.

(6) Tādēļ ir nepieciešams īpašs juridisks instruments, kas ļautu īstenot visu koncentrāciju efektīvu kontroli attiecībā uz to sekām Kopienas konkurences struktūrā un kas būtu vienīgais instruments, ko piemēro šādām koncentrācijām. Regula (EEK) Nr. 4064/89 ļauj attīstīt Kopienas politiku šajā jomā. Tomēr, ņemot vērā pieredzi, minētā regula tagad jāaizstāj ar tiesību aktiem, kas izstrādāti, lai apmierinātu integrēta tirgus izaicinājumus un paredzamo Eiropas Savienības paplašināšanu. Saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem, kā minēts Līguma 5. pantā, šī regula nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka netiek traucēta konkurence kopējā tirgū, saskaņā ar atvērtas tirgus ekonomikas ar brīvu konkurenci principiem.

(7) Saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas praksi 81. un 82. pants, ja tos piemēro, attiecībā uz dažām koncentrācijām nav pietiekošs, lai kontrolētu visas operācijas, kas varētu izrādīties nesavienojamas ar netraucētas konkurences sistēmu, ko paredz Līgums. Tādēļ šī regula jābalsta ne tikai uz 83. pantu, bet, principā, uz Līguma 308. pantu, saskaņā ar kuru Kopiena var piešķirt sev papildu rīcības pilnvaras, kas nepieciešamas tās mērķu sasniegšanai, kā arī rīcības pilnvaras attiecībā uz koncentrāciju lauksaimniecības produktu tirgos, kas uzskaitīti Līguma I pielikumā.

---

[1] OV C 20, 28.1.2003., 4. lpp.

[2] Atzinums sniegts 2003. gada 9. oktobrī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

[3] Atzinums sniegts 2003. gada 24. oktobrī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

[4] OV L 395, 30.12.1989., 1. lpp. Labota redakcija OV L 257, 21.9.1990., 13. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1310/97 (OV L 180, 9.7.1997., 1. lpp.). Kļūdas labojums OV L 40, 13.2.1998., 17. lpp.

(8) Noteikumi, kurus pieņem ar šo regulu, paredz nozīmīgas strukturālas izmaiņas, kuru sekas tirgū ietekmēs arī tās valstis, kas nav dalībvalstis. Vispārējos gadījumos šādas koncentrācijas jāpārskata tikai Kopienas līmenī, piemērojot vienas institūcijas apstiprinājuma sistēmu un saskaņā ar subsidiaritātes principiem. Koncentrācijas, uz kurām neattiecas šī regula, principā nonāk dalībvalstu jurisdikcijā.

(9) Šīs regulas piemērošanas joma jādefinē saskaņā ar attiecīgo uzņēmumu ģeogrāfisko darbības reģionu un jāierobežo ar kvantitatīvām robežām, lai ietvertu Kopienas mēroga koncentrācijas. Komisija ziņo Padomei par īstenojamo robežu un kritēriju piemērošanu, lai Padome, rīkojoties saskaņā ar Līguma 202. pantu, varētu tās regulāri pārskatīt, kā arī par noteikumiem attiecībā uz pirmspaziņošanas lietas nodošanu izskatīšanai, ņemot vērā gūto pieredzi; tam nepieciešami statistikas dati, ko dalībvalstis iesniedz Komisijai, lai tā varētu sagatavot šādus ziņojumus un iespējamos grozījumu ierosinājumus. Komisijas ziņojumi un ierosinājumi jāpamato ar attiecīgo informāciju, ko regulāri nodrošina dalībvalstis.

(10) Par Kopienas mēroga koncentrāciju uzskata tādu koncentrāciju, kuras attiecīgo uzņēmumu apgrozījums pārsniedz norādītā robežas; šajā gadījumā neņem vērā to, vai uzņēmumi, kas īsteno koncentrāciju, atrodas Kopienā, vai tur atrodas galvenās uzņēmumu darbības jomas, pie nosacījuma, ka tie īsteno būtiskas darbības Kopienā.

(11) Noteikumiem, kas reglamentē koncentrāciju nodošanu no Komisijas dalībvalstīm un no dalībvalstīm Komisijai, jādarbojas kā efektīvam korektīvam mehānismam, ņemot vērā subsidiaritātes principu; šie noteikumi atbilstošā veidā aizsargā dalībvalstu konkurences intereses un pienācīgi ņem vērā juridisko noteiktību un vienas institūcijas apstiprinājuma principu.

(12) Ja koncentrāciju apgrozījums ir zemāks par šajā regulā noteiktajām apgrozījuma robežām, koncentrācijām var piemērot pārbaudi pēc vairākām valsts mēroga apvienošanās kontroles sistēmām. Vairākkārtēja paziņošana par vienu darījumu palielina juridisko nenoteiktību, pūles un izmaksas uzņēmumiem un var novest pie pretrunīgiem vērtējumiem. Tādēļ būtu jāturpina attīstīt sistēma, ar ko koncentrācijas nosūta no atbilstošajām dalībvalstīm Komisijai.

(13) Komisija cieši un pastāvīgi sadarbojas ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm, no kurām tā saņem komentārus un informāciju.

(14) Komisija un dalībvalstu kompetentās iestādes kopā veido valsts iestāžu tīklu, īstenojot savas atbilstošās pilnvaras ciešā sadarbībā, izmantojot efektīvus pasākumus informācijas apritei un apspriešanai, ar mērķi nodrošināt, ka lietu izskata atbilstošākā iestāde, ņemot vērā subsidiaritātes principu, un ar mērķi nodrošināt vairākkārtējas paziņošanas par attiecīgo koncentrāciju iespējamības samazināšanu līdz minimumam. Koncentrācijas lietu nodošana no Komisijas dalībvalstīm un no dalībvalstīm Komisijai jāveic efektīvi, iespēju robežās nepieļaujot situācijas, kad koncentrācija ir jānodod gan pirms, gan pēc tās paziņošanas.

(15) Komisija var nodot dalībvalstij izziņotas Kopienas mēroga koncentrācijas, kas šajā dalībvalstī būtiski apdraud konkurenci tādā tirgū, kam piemīt atsevišķa tirgus raksturlielumi. Ja koncentrācija ietekmē konkurenci šādā tirgū, kas neveido būtisku kopējā tirgus daļu, Komisijai, pēc pieprasījuma, ir jānodod attiecīgajai dalībvalstij minētā lieta vai tās daļa. Dalībvalsts var nodot izskatīšanai Komisijai tādas koncentrācijas, kas nav Kopienas mēroga koncentrācijas, bet kas ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un būtiski apdraud konkurenci tās teritorijā. Citām dalībvalstīm, kas arī ir tiesīgas izskatīt koncentrācijas, jānodrošina iespēja pievienoties pieprasījumam. Šādā situācijā, lai nodrošinātu sistēmas efektivitāti un paredzamību, valsts laika termiņu pagarina līdz brīdim, kad tiek pieņemts lēmums attiecībā uz lietas nodošanu. Komisijai ir tiesības pārbaudīt un nodarboties ar koncentrāciju prasītājas dalībvalsts vai prasītāju dalībvalstu vārdā.

(16) Attiecīgajiem uzņēmumiem jāpiešķir tiesības pieprasīt lietas nodošanu izskatīšanai Komisijai vai dalībvalstīm pirms koncentrācija ir izziņota, lai turpmāk uzlabotu sistēmas efektivitāti koncentrāciju kontrolei Kopienā. Šādos gadījumos Komisija un valsts kompetentās iestādes īsā, skaidri noteiktā termiņā lemj, vai ir jāveic lietas nodošana Komisijai vai dalībvalstij, tādējādi nodrošinot sistēmas efektivitāti. Pēc attiecīgo uzņēmumu pieprasījuma Komisija var nodot izskatīšanai dalībvalstij Kopienas mēroga koncentrāciju, kas būtiski ietekmē konkurenci tādā šīs dalībvalsts tirgū, kam piemīt atsevišķa tirgus raksturlielumi; minētajiem uzņēmumiem tomēr nedrīkst pieprasīt, lai tie pierāda, ka koncentrācijas sekas būs nekaitīgas konkurencei. Komisija nedrīkst nodot izskatīšanai dalībvalstij koncentrāciju, ja dalībvalsts izsaka neapmierinātību ar šādu lietas nodošanu. Pirms paziņošanas valsts iestādēm attiecīgais uzņēmums var pieprasīt arī to, lai koncentrāciju, kas nav Kopienas mēroga koncentrācija, bet kuru var izskatīt saskaņā ar vismaz trīs dalībvalstu konkurences jomas tiesību aktiem, nodod izskatīšanai Komisijai. Šādas pirmspaziņošanas lietas nodošana izskatīšanai Komisijai ir īpaši piemērota situācijās, ja koncentrācija ietekmē konkurenci vairāk kā vienas dalībvalsts teritorijas mērogā. Ja koncentrāciju, kuru

var izskatīt saskaņā ar vairāk kā trīs dalībvalstu konkurences jomas tiesību aktiem, nodod izskatīšanai Komisijai pirms jebkādas valsts izziņošanas, un ja neviena dalībvalsts, kura ir tiesīga izskatīt šo lietu neizsaka pretenzijas, Komisija iegūst ekskluzīvas tiesības izskatīt koncentrāciju un uzskata, ka šāda koncentrācija ir Kopienas mēroga koncentrācija. Šādu pirmspaziņošanas lietas nodošanu no dalībvalstīm Komisijai tomēr nedrīkst īstenot, ja kaut viena dalībvalsts, kura ir tiesīga izskatīt šo lietu, izsaka pretenzijas attiecībā uz lietas nodošanu.

(17) Komisijai piešķir ekskluzīvas pilnvaras piemērot šo regulu, paredzot, ka to var pārskatīt Eiropas Kopienu Tiesa.

(18) Dalībvalstis nav tiesīgas piemērot to konkurences jomas tiesību aktus attiecībā uz Kopienas mēroga koncentrācijām, ja to neparedz šīs regulas noteikumi. Atbilstošās valsts iestāžu pilnvaras jāierobežo gadījumos, ja Kopienas neiejaukšanās dēļ varētu būtiski tikt apdraudēta efektīva konkurence tās dalībvalsts teritorijā, kurā minētās dalībvalsts konkurences intereses nevar pienācīgi aizsargāt citādi, kā tikai ar šo regulu. Attiecīgās dalībvalstis šādos gadījumos nekavējoties rīkojas; valstu tiesību aktu daudzveidības dēļ šī regula nevar noteikt vienotu termiņu galīgo lēmumu pieņemšanai saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

(19) Turklāt šīs regulas piemērošana tikai attiecībā uz Kopienas mēroga koncentrācijām neskar Līguma 296. pantu un netraucē dalībvalstīm pieņemt atbilstošus pasākumus, lai aizsargātu likumīgās intereses, izņemot tās, ko paredz šī regula, pie nosacījuma, ka šādi pasākumi nav pretrunā ar citiem Kopienas tiesību aktu vispārīgiem principiem un noteikumiem.

(20) Ir lietderīgi definēt koncentrācijas koncepciju tādā veidā, lai ietvertu darbības, kas izraisa paliekošas izmaiņas attiecīgo uzņēmumu kontrolē un tādējādi arī tirgus struktūrā. Tādēļ ir lietderīgi šīs regulas darbības jomā iekļaut visus kopuzņēmumus, kas ilgstoši darbojas kā neatkarīga ekonomiska vienība. Turklāt ir lietderīgi uzskatīt par vienu koncentrāciju visus darījumus, kas ir cieši saistīti tādējādi, ka pēc stāvokļa ir saistīti vai notiek vairāku vērtspapīru darījumu sēriju veidā saprātīgi īsā laika periodā.

(21) Šo regulu piemēro arī tad, ja attiecīgie uzņēmumi pieņem ierobežojumus, kas tieši saistīti ar koncentrāciju un ir nepieciešami koncentrācijas īstenošanai. Komisijas lēmumi, ar ko paziņo par koncentrācijas saderību ar kopējo tirgu, piemērojot šo regulu automātiski ietver šādus ierobežojumus, nav nepieciešams, lai Komisija individuālos gadījumos novērtē šādus ierobežojumus. Pēc attiecīgo uzņēmumu lūguma, gadījumos, kad lietās rodas patiesa neskaidrība tādēļ, ka tās satur jaunus vai neatrisinātus jautājumus, Komisija tomēr skaidri novērtē, vai visi ierobežojumi ir tieši saistīti ar koncentrāciju un ir nepieciešami koncentrācijas īstenošanai. Lieta satur jaunus vai neatrisinātus jautājumus, kas izraisa patiesu neskaidrību, ja jautājums nav ietverts attiecīgajā Komisijas ziņojumā, kas pašlaik ir spēkā, vai publicētajā Komisijas lēmumā.

(22) Pasākumos, kas jāievieš attiecībā uz koncentrāciju kontroli, neskarot Līguma 86. panta 2. punktu, jāievēro principus, kas nepieļauj diskrimināciju starp valsts un privāto sektoru. Tādēļ valsts sektorā attiecīgajā koncentrācijā iesaistītā uzņēmuma apgrozījuma aprēķinā jāņem vērā uzņēmumi, kas veido ekonomisku vienību ar neatkarīgām lēmējtiesībām, neatkarīgi no tā, kā sadalās kapitāls vai kādi ir administratīvās uzraudzības noteikumi.

(23) Ir nepieciešams noteikt, vai Kopienas mēroga koncentrācijas ir atbilstošās kopējam tirgum attiecībā uz nepieciešamību uzturēt un attīstīt efektīvu konkurenci kopējā tirgū. To īstenojot, Komisijai jāveic novērtējums vispārējās sistēmas ietvaros pamatmērķu sasniegšanai, kas minēti Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 2. pantā un Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā.

(24) Lai nodrošinātu netraucētas konkurences sistēmu kopējā tirgū un turpinātu politiku, ko īsteno saskaņā ar atvērtas tirgus ekonomikas ar brīvu konkurenci principiem, ar šo regulu jāatļauj efektīva visu koncentrāciju kontrole, vērtējot to ietekmi uz konkurenci Kopienā. Attiecīgi Regula (EEK) Nr. 4064/89 izstrādā principu, ka Kopienas mēroga koncentrāciju, kas izveido vai pastiprina dominējošu stāvokli, kura ietekmes dēļ kopējā tirgū vai tā nozīmīgā daļā būtiski pasliktinās efektīva konkurence, uzskata par neatbilstošu kopējam tirgum.

(25) Ņemot vērā sekas, ko oligopolā tirgus struktūrā var izraisīt koncentrācijas, vēl jo vairāk nepieciešams uzturēt efektīvu konkurenci šādos tirgos. Daudzos oligopolos tirgos vērojams veselīgs konkurences līmenis. Tomēr noteiktos apstākļos koncentrācijas, kas ietver nozīmīgu konkurences ierobežojumu likvidēšanu, ko puses, kuras apvienojas, īstenoja viena pret otru, kā arī konkurences spiediena mazināšanos attiecībā uz pērējiem konkurentiem, pat tad, ja nepastāv iespējama koordinācija starp oligopola locekļiem, var radīt būtisku kaitējumu efektīvai konkurencei. Tomēr Kopienas tiesas līdz šim brīdim nav skaidri interpretējušas Regulu (EEK) Nr. 4086/89 kā tādu, kas paredz uzskatīt koncentrācijas, kas izraisa šādas neparedzētas sekas, par nesavienojamām ar kopējo tirgu. Tādēļ juridiskas skaidrības nolūkā būtu jāpaskaidro, ka šī regula atļauj efektīvu kontroli attiecībā uz visām šāda veida koncentrācijām, ar nosacījumu, ka visas koncentrācijas, kas būtiski kavē efektīvu konkurenci kopējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, uzskata par nesavienojamām ar kopējo tirgu. Jēdzienu "būtisks šķērslis efektīvai konkurencei" 2. panta 2. punktā un 3. pantā izskaidro kā jēdzienu, kas ir plašāks nekā dominējošā stāvokļa koncepcija, tikai attiecībā uz pret konkurenci vērstām koncentrācijas sekām, kas izriet no uzņēmumu nekoordinētas uzvedības, kuriem attiecīgajā tirgū nav dominējoša stāvokļa.

(26) Būtiskus efektīvas konkurences šķēršļus parasti izraisa dominējoša stāvokļa radīšana vai pastiprināšana. Ar mērķi saglabāt vadlīnijas, kas izriet no iepriekšējiem Eiropas Kopienas Tiesas lēmumiem un Komisijas lēmumiem saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 4064/89, vienlaicīgi saglabājot atbilstību konkurences kaitējuma standartiem, ko piemēro Komisija un Kopienas tiesas attiecībā uz koncentrācijas atbilstību kopējam tirgum, šī regula attiecīgi nosaka principu, ka Kopienas mēroga koncentrācija, kas būtiski mazina efektīvu konkurenci kopējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, jo īpaši dominējoša stāvokļa radīšanas vai stiprināšanas rezultātā, jāuzskata par neatbilstīgu kopējam tirgum.

(27) Turklāt Līguma 81. panta 1. un 3. punkts jāpiemēro kopuzņēmumiem, kas ilgtermiņā īsteno visas neatkarīgas ekonomiskas vienības funkcijas tādā mērā, ka to radīšana rezultātā izraisa vērā ņemamus konkurences ierobežojumus starp uzņēmumiem, kas saglabājuši neatkarību.

(28) Lai padarītu skaidrāku un izskaidrotu koncentrāciju novērtējumu, ko saskaņā ar šo regulu veic Komisija, ir lietderīgi, ka Komisija publicē vadlīnijas, kas nodrošina pareizu ekonomisku sistēmu koncentrāciju novērtēšanai ar mērķi noteikt, vai tās var uzskatīt par atbilstošām kopējam tirgum.

(29) Lai noteiktu koncentrācijas ietekmi uz konkurenci kopējā tirgū, ir lietderīgi ņemt vērā visu pamatoto un iespējamo ražīgumu, ko piedāvā attiecīgie uzņēmumi. Iespējams, ka koncentrācijas radītais produktivitātes pieaugums vājina ietekmi uz konkurenci, un jo īpaši iespējamo kaitējumu patērētājiem, kas pretējā gadījumā varētu rasties, un tā rezultātā koncentrācija būtiski nemazina efektīvu konkurenci kopējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, jo īpaši dominējoša stāvokļa radīšanas vai stiprināšanas rezultātā. Komisija publicē vadlīnijas attiecībā uz to, kādos apstākļos tā var ņemt vērā produktivitātes pieaugumu novērtējot koncentrāciju.

(30) Ja attiecīgie uzņēmumi izmaina izziņotu koncentrāciju, jo īpaši piedāvājot saistības ar mērķi panākt koncentrācijas saderību ar kopējo tirgu, Komisija varēs paziņot, ka mainītā koncentrācija ir saderīga ar kopējo tirgu. Šādām saistībām jābūt proporcionālām konkurences kaitējumam un jānovērš tas. Bez tam ir lietderīgi pieņemt saistības pirms lietas ierosināšanas, ja konkurences problēmas jau ir identificējamas un tās var viegli atrisināt. Skaidri jāparedz, ka Komisija var pievienot savam lēmumam nosacījumus un pienākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgais uzņēmums savlaicīgi un efektīvi ievēro savas saistības, lai padarītu koncentrāciju atbilstošu kopējam tirgum. Visā procesa laikā jānodrošina pārredzamība un efektīvas apspriedes ar dalībvalstīm un ieinteresētajām trešām pusēm.

(31) Komisijas rīcībā jābūt atbilstošiem instrumentiem, lai nodrošinātu saistību īstenošanu un risinātu situācijas, ja saistības nav izpildītas. Gadījumos, kad lēmumam, kas paziņo par koncentrācijas atbilstību kopējam tirgum, pievienotie nosacījumi nav izpildīti un apstākļi, kas padara koncentrāciju atbilstošu kopējam tirgum, neīstenojas, šādā veidā īstenoto koncentrāciju Komisija nedrīkst apstiprināt. Tā rezultātā, ja koncentrācija ir īstenota, tai piemēro tādu pašu attieksmi kā pret neizziņotu koncentrāciju, kas īstenota bez apstiprināšanas. Turklāt, ja Komisija jau ir konstatējusi, ka, neievērojot nosacījumus, koncentrācija nav savienojama ar kopējo tirgu, tai ir tiesības tieši pavēlēt sadalīt koncentrāciju, lai atjaunotu situāciju, kāda bija pirms koncentrācijas īstenošanas. Ja lēmumam, kas izziņo par koncentrācijas atbilstību kopējam tirgum, pievienotie nosacījumi nav izpildīti, Komisija ir tiesīga atsaukt savu lēmumu. Turklāt Komisija var piemērot atbilstošas finansiālās sankcijas, ja saistības vai nosacījumi nav izpildīti.

(32) Koncentrācijas, kas attiecīgo uzņēmumu ierobežotās tirgus daļas dēļ nevar kaitēt efektīvai konkurencei, var uzskatīt par atbilstošām kopējam tirgum. Neskarot Līguma 81. un 82. pantu, šajā sakarā pastāv norāde, jo īpaši, ja attiecīgā uzņēmuma tirgus daļa nepārsniedz 25 % no kopējā tirgus vai būtiskas tā daļas.

(33) Komisijas uzdevums ir pieņemt visus nepieciešamos lēmumus, lai izveidotu Kopienas mēroga koncentrāciju, kas ir atbilstoša kopējam tirgum, vai tādus lēmumus, kas paredz atjaunot situāciju, kāda bija pirms tādas koncentrācijas īstenošanas, kas atzīta par nesavienojamu ar kopējo tirgu.

(34) Lai nodrošinātu efektīvu kontroli, uzņēmumiem pēc vienošanās noslēgšanas obligāti jāsniedz iepriekšējs paziņojums par Kopienas mēroga koncentrāciju, paziņojums par publisku piedāvājumu vai kontroles iegūšanu. Paziņojumam jābūt iespējamam arī tad, ja attiecīgais uzņēmums izpilda Komisijas noteikumu noslēgt jaunu vienošanos par ierosināto koncentrāciju un demonstrē Komisijai, ka viņu plāns par ierosināto koncentrāciju ir pietiekoši konkrēts, piemēram, pamatojoties uz principiālu vienošanos vai saprašanās memorandu, nodomu vēstuli, ko parakstījis minētais uzņēmums vai, attiecībā uz publisko piedāvājumu, kur viņi ir publiski paziņojuši savu nodomu izveidot tādu piedāvājumu, pie noteikuma, ka paredzētā vienošanās vai piedāvājums var radīt Kopienas mēroga koncentrāciju. Koncentrāciju īstenošana jāaptur līdz Komisija pieņem galīgo lēmumu. Tomēr, vajadzības gadījumā jābūt iespējai atkāpties no šīs apturēšanas pēc attiecīgo uzņēmumu pieprasījuma. Lai izlemtu, vai piešķirt atkāpi, Komisija ņem vērā visus būtiskos faktorus, piemēram, attiecīgajiem uzņēmumiem vai trešajām pusēm nodarītā kaitējuma veidu un smaguma pakāpi, un konkurences apdraudējumu, kas saistīts ar koncentrāciju. Juridiskās skaidrības labad, darījumu derīguma termiņu tomēr aizsargā tikmēr, kamēr uzskata, ka tas nav nepieciešams.

(35) Jānosaka termiņš, kura laikā Komisijai jāierosina lietu attiecībā uz paziņotu koncentrāciju un periodu, kura laikā jāpieņem galīgais lēmums par šīs koncentrācijas atbilstību vai neatbilstību kopējam tirgum. Ja attiecīgie uzņēmumi piedāvā saistības ar mērķi padarīt koncentrāciju atbilstīgu kopējam tirgum, šie termiņi būtu jāpagarina, lai dotu pietiekoši daudz laika tirgus analīzei un testēšanai attiecībā uz šādiem saistību piedāvājumiem un apspriešanai dalībvalstu starpā, kā arī ar ieinteresētajām trešajām pusēm. Ir iespējams arī ierobežots termiņa pagarinājums, kura laikā Komisijai jāpieņem galīgais lēmums, lai dotu pietiekoši daudz laika lietas izmeklēšanai un Komisijai iesniegto faktu un argumentu pārbaudei.

(36) Kopiena ievēro pamattiesības un ievēro principus, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā [1]. Atbilstīgi, šī regula jāinterpretē un jāpiemēro, ievērojot minētās tiesības un principus.

(37) Attiecīgajiem uzņēmumiem jāpiešķir tiesības paust savu viedokli Komisijai, ja ir ierosināta lieta, kā arī savu viedokli jāatļauj paust arī pārvaldes un pārraudzības iestāžu locekļiem, attiecīgo uzņēmumu atzītajiem darbinieku pārstāvjiem un ieinteresētajām trešajām pusēm.

(38) Lai pienācīgi novērtētu koncentrācijas, Komisijai ir tiesības pieprasīt visu nepieciešamo informāciju un īstenot visas vajadzīgās pārbaudes Kopienas teritorijā. Šajā sakarā ir jāizskaidro Komisijas izmeklēšanas tiesības ar mērķi efektīvi aizsargāt konkurenci. Komisijai jo īpaši jāpiešķir tiesības iztaujāt jebkuras personas, kam var būt noderīga informācija, un fiksēt izdarītos paziņojumus.

(39) Pārbaudes gaitā Komisijas pilnvarotās amatpersonas ir tiesīgas pieprasīt jebkādu informāciju, kas ir būtiska attiecībā uz izmeklēšanas priekšmetu un mērķi; izmeklēšanas gaitā tām ir tiesības arī veikt apzīmogošanu, jo īpaši gadījumos, ja ir pamatots iemesls aizdomām, ka koncentrācija īstenota bez paziņošanas, Komisijai ir sniegta nepatiesa, nepilnīga vai maldinoša informācija, vai ka attiecīgie uzņēmumi vai personas nav izpildījušas nosacījumus vai pienākumus, ko paredz Komisijas lēmums. Jebkurā gadījumā, apzīmogošanu izmanto tikai ārkārtas gadījumos uz laiku, kas strikti nepieciešams pārbaudei, parasti ne ilgāku kā 48 stundas.

(40) Neskarot Eiropas Kopienu Tiesas praksi, ir lietderīgi noteikt arī tās kontroles darbības jomu, ko var veikt valsts tiesu iestāde, ja tā, saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tajā starpā tiem, kas ir kā drošības pasākums, atļauj palīdzību no tiesībaizsardzības iestādēm, lai pārvarētu iespējamo pretestību pret pārbaudi no uzņēmuma puses, tai skaitā aizzīmogošanu, ko paredz Komisijas lēmums. No tiesu prakses izriet, ka tiesu iestāde jo īpaši var prasīt Komisijai papildu informāciju, kura tai vajadzīga, lai veiktu kontroli, un atteikt pilnvarojumu, ja tādas nav. Tiesu prakse arī apliecina valstu tiesu kompetenci kontrolēt to valstu noteikumu piemērošanu, kas reglamentē piespiedu pasākumu veikšanu. Dalībvalstu kompetentajām iestādēm aktīvi jāsadarbojas, īstenojot Komisijas izmeklēšanas pilnvaras.

[1] OV C 364, 18.12.2000., 1. lpp.

(41) Ja Komisijas lēmums ir ievērots, attiecīgos uzņēmumus un personas nevar piespiest atzīt, ka tie izdarījuši pārkāpumu, bet jebkurā gadījumā tiem ir pienākums atbildēt uz jautājumiem par faktiem un sniegt dokumentus, pat ja šo informāciju var izmantot, lai attiecībā pret tiem vai citu uzņēmumu konstatētu pārkāpumu esamību.

(42) Caurredzamības labad plaši jāpublicē visi Komisijas lēmumi, kuriem nav tikai lietišķs raksturs. Nodrošinot attiecīgo uzņēmumu aizstāvības tiesības, jo īpaši tiesības piekļūt lietas materiāliem, ir būtiski, lai tiktu aizsargāti uzņēmējdarbības noslēpumi. Līdzīgi ir jānodrošina informācijas, ar kuru apmaiņas sadarbības ietvaros un starp trešo valstu kompetentajām iestādēm, konfidencialitāte.

(43) Atbilstību šai regulai vajadzības gadījumā nodrošina izmantojot naudassodus un periodiskus soda maksājumus. Saskaņā ar Līguma 229. pantu Eiropas Kopienu Tiesai ir neierobežota jurisdikcija šajā sakarā.

(44) Jāievēro nosacījumi, ar kādiem trešajās valstīs īsteno koncentrācijas, kurās ietilpst uzņēmumi, kas atrodas Kopienā vai tur atrodas galvenās uzņēmumu darbības jomas, un jāpieņem noteikumi attiecībā uz iespēju, ka Kopiena paredz Komisijai atbilstošu mandātu sarunām, ar mērķi panākt nediskriminējošu attieksmi pret šādiem uzņēmumiem.

(45) Šī regula nekādā veidā nemazina darbinieku kopējās tiesības, kas atzītas attiecīgajos uzņēmumos, jo īpaši attiecībā uz pienākumu informēt vai apspriesties ar saviem atzītajiem pārstāvjiem saskaņā ar Kopienas un valsts tiesību aktiem.

(46) Komisijai jāpiešķir tiesības noteikt sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz šīs regulas īstenošanu, ievērojot kārtību Komisijai piešķirto izpildes pilnvaru īstenošanai. Šādu īstenošanas noteikumu pieņemšanā Komisijai palīdz Padomdevēju komiteja, kas sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem, kā minēts 23. pantā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbības joma

1. Neskarot 4. panta 5. punktu un 22. pantu, šī regula attiecas uz visām Kopienas mēroga koncentrācijām atbilstoši šajā pantā definētajām.

2. Kopienas mēroga koncentrācija ir tāda koncentrācija, kuras:

a) visu attiecīgo uzņēmumu apvienotais kopējais apgrozījums pasaulē pārsniedz EUR 5 000 miljonus; un

b) katra no vismaz diviem attiecīgajiem uzņēmumiem kopējais apgrozījums Kopienā pārsniedz EUR 250 miljonus,

ja vien katrs no attiecīgajiem uzņēmumiem nesasniedz vairāk nekā divas trešdaļas no sava kopējā apgrozījuma Kopienā vienā (un tajā pašā) dalībvalstī.

3. Koncentrāciju, kas nepārsniedz 2. pantā noteiktās robežas, uzskata par Kopienas mēroga koncentrāciju, ja:

a) visu attiecīgo uzņēmumu apvienotais kopējais apgrozījums pasaulē pārsniedz EUR 2 500 miljonus;

b) visu attiecīgo uzņēmumu apvienotais kopējais apgrozījums katrā no vismaz trijām dalībvalstīm pārsniedz EUR 100 miljonus;

c) katrā no vismaz trijām dalībvalstīm, kas minētas b) apakšpunkta sakarā, katra no vismaz diviem uzņēmumiem kopējais apgrozījums pārsniedz EUR 25 miljonus; un

d) katra no vismaz diviem attiecīgajiem uzņēmumiem kopējais apgrozījums Kopienā pārsniedz EUR 100 miljonus,

ja vien katrs no attiecīgajiem uzņēmumiem nesasniedz vairāk nekā divas trešdaļas no sava kopējā apgrozījuma Kopienā vienā (un tajā pašā) dalībvalstī.

4. Pamatojoties uz statistikas datiem, ko regulāri var nodrošināt dalībvalstis, Komisija līdz 2009. gada 1. jūlijam ziņo Padomei par robežu un kritēriju darbību, kas minēti 2. un 3. punktā, un var iesniegt ierosinājumus saskaņā ar 5. pantu.

5. Pēc 4. punktā minētā ziņojuma saņemšanas un pēc Komisijas ierosinājuma Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var pārskatīt robežas un kritērijus, kas minēti 3. punktā.

2. pants

Koncentrāciju novērtēšana

1. Šīs regulas darbības jomas ietvaros koncentrācijas jānovērtē saskaņā ar šīs regulas mērķiem un zemāk minētajiem noteikumiem, ar mērķi noteikt vai tās ir vai nav atbilstošas kopējam tirgum.

Īstenojot novērtējumu Komisija ņem vērā:

a) nepieciešamību attīstīt efektīvu konkurenci kopējā tirgū ņemot vērā, cita starpā, visu attiecīgo tirgu struktūru un faktisko vai iespējamo konkurenci no to uzņēmumu puses, kas atrodas Kopienā vai ārpus tās;

b) attiecīgo uzņēmumu vietu tirgū un to ekonomisko un finansiālo spēcīgumu, piegādātājiem un patērētājiem pieejamās alternatīvas, to pieeju piegādātājiem vai tirgiem, visus attiecīgo preču un pakalpojumu juridiskos vai cita veida šķēršļus ievešanai, piegādei, pieprasījumam un pieprasījuma tendencēm, tehniskā un ekonomiskā progresa attīstību, pie nosacījuma, ka tas norit patērētāju labā un nerada šķēršļus konkurencei.

2. Koncentrāciju, kas būtiski nekaitē efektīvai konkurencei kopējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, jo īpaši dominējoša stāvokļa radīšanas vai stiprināšanas rezultātā, uzskata par atbilstošu kopējam tirgum.

3. Koncentrāciju, kas būtiski kaitē efektīvai konkurencei kopējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, jo īpaši dominējoša stāvokļa radīšanas vai stiprināšanas rezultātā, uzskata par neatbilstošu kopējam tirgum.

4. Tādā mērā, kādā kopuzņēmuma veidošanas, kas rada koncentrāciju 3. panta nozīmē, mērķis vai sekas ir to uzņēmumu konkurētspējīgas darbības koordinēšana, kas saglabā neatkarību, šādu koordinēšanu izvērtē saskaņā ar Līguma 81. panta 1. un 3. punkta kritērijiem, ar mērķi noskaidrot vai šādas darbības ir atbilstošas kopējam tirgum.

5. Īstenojot novērtējumu, Komisija jo īpaši ņem vērā, vai:

— divi vai vairāk mātes uzņēmumi būtiskā līmenī saglabā darbību tajā pašā tirgū, kurā darbojas kopuzņēmums, vai nākamā vai iepriekšējā posma tirgū attiecībā pret to tirgu, kurā darbojas kopuzņēmums, vai līdzīgos tirgos, kas cieši saistīti ar šo tirgu,

— koordinācija, kas tieši izriet no kopuzņēmuma radīšanas, dod attiecīgajiem uzņēmumiem iespēju likvidēt konkurenci attiecībā uz būtisku attiecīgo produktu vai pakalpojumu daļu.

3. pants

Koncentrācijas definīcija

1. Uzskata, ko koncentrācija rodas, ja notiek ilgtermiņa kontroles maiņa šādu iemeslu dēļ:

a) divu vai vairāku agrāk neatkarīgu uzņēmumu vai to daļu apvienošanās rezultātā; vai

b) viena vai vairākas personas, kas jau kontrolē vismaz vienu uzņēmumu, vai viens vai vairāki uzņēmumi, nopērkot vērtspapīrus vai akcijas, līguma rezultātā vai jebkādā citā veidā iegūst tiešu vai netiešu kontroli pār citu uzņēmumu, vairākiem uzņēmumiem vai uzņēmumu daļām.

2. Par kontroli uzskata tiesības, līgumus vai citus līdzekļus, kas atsevišķi vai apvienojumā un ņemot vērā iesaistīto faktu vai tiesību aktu izskatīšanu, dod iespēju izšķiroši ietekmēt uzņēmumu, jo īpaši ar šādiem līdzekļiem:

a) īpašuma tiesībām vai tiesībām izmantot visus vai daļu no uzņēmuma aktīviem;

b) tiesībām vai līgumiem, kas piešķir izšķirošu ietekmi uz uzņēmuma sastāvu, balsošanu vai izpildvaru.

3. Kontroli iegūst personas vai uzņēmumi, kuriem:

a) ir tiesības vai tie ir pilnvaroti izmantot tiesības saskaņā ar attiecīgajiem līgumiem; vai

b) līdz brīdim, kamēr tie nav tiesīgi vai pilnvaroti izmantot tiesības saskaņā ar šādiem līgumiem, tie var izmantot tiesības, kas izriet no šā panta.

4. Kopuzņēmuma veidošana, kas ilgtermiņā īsteno visas neatkarīgas ekonomiskas vienības funkcijas, rada koncentrāciju 1. panta b) apakšpunkta nozīmē.

5. Koncentrāciju neuzskata par izveidojušos, ja:

a) kredītiestādes vai citas finanšu iestādes, vai apdrošināšanas kompānijas, kuru parastajās darbībās ietilpst darījumi un darbs ar vērtspapīriem uz sava vai uz citu rēķina, pastāvīgi ir tādu vērtspapīru turētājas, kurus tās ieguvušas uzņēmumā ar mērķi tos pārdot tālāk, pie nosacījuma, ka tās neizmanto balsstiesības attiecībā uz šiem vērtspapīriem, ar mērķi noteikt minētā uzņēmuma konkurētspējīgu darbību, vai pie nosacījuma, ka tās izmanto balsstiesības tikai ar mērķi sagatavot pārdošanai visu uzņēmumu vai tā daļu, vai uzņēmuma aktīvus un šo vērstpapīru noietu, un ka minētā pārdošana notiek viena gada laikā pēc vērtspapīru iegādes; šo termiņu Komisija var pagarināt pēc pieprasījuma, ja iestādes vai uzņēmumi var pierādīt, ka pārdošana nebija iespējama noteiktajā termiņā;

b) kontroli iegūst pilnvarotā persona saskaņā ar tiem dalībvalsts tiesību aktiem, kas attiecas uz likvidāciju, darbības izbeigšanu, maksātnespēju, maksājumu pārtraukšanu, mierizlīgumu vai līdzīgām procedūrām;

c) darījumus, kas minēti 1. punkta b) apakšpunktā, īsteno finanšu līdzdalības sabiedrības, kas minētas 5. panta 3. punktā Padomes 1978. gada 25. jūlija Ceturtajā direktīvā 78/660/EEK, kas pamatojas uz Līguma 54. panta g) apakšpunktu un attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem [1], pie nosacījuma, ka balsstiesības attiecībā uz uzņēmumu tomēr izmanto, jo īpaši attiecībā uz vadības un uzraudzības iestāžu locekļu iecelšanu uzņēmumos, kuru mātes uzņēmumi tie ir, tikai lai saglabātu šo investīciju pilnu vērtību, bet nevis tieši vai netieši noteiktu šo uzņēmumu konkurences rīcību.

4. pants

Iepriekšēja koncentrāciju paziņošana un pirmspaziņošanas lietas nodošana pēc ziņotāju pušu lūguma

1. Par Kopienas mēroga koncentrācijām, kas definētas šajā regulā, jāpaziņo Komisijai pirms to īstenošanas un pēc vienošanās slēgšanas, publiskā piedāvājuma publicēšanas vai kontrolpaketes iegūšanas.

Paziņot var arī tad, ja attiecīgais uzņēmums Komisijai pierāda godprātīgu nodomu noslēgt vienošanos, vai, publiska piedāvājuma gadījumā, ir publiski paziņojis par nodomu publicēt šādu piedāvājumu, ar nosacījumu, ka paredzētā vienošanās vai piedāvājums radīs Kopienas mēroga koncentrāciju.

Šajā regulā jēdziens "paziņota koncentrācija" attiecas arī uz paredzētām koncentrācijām, kas paziņotas saskaņā ar otro apakšpunktu. Šā panta 4. un 5. punktā jēdziens "koncentrācija" ietver paredzētas koncentrācijas otrā apakšpunkta nozīmē.

2. Koncentrācija, kas ietver apvienošanos 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē vai kopīgas kontroles iegūšanu 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē, pusēm kopīgi jāpaziņo pārņēmējai iestādei vai tiem, kas iegūst kopīgu kontroli, atkarībā no situācijas. Visos pārējos gadījumos paziņojumu nosūta persona vai uzņēmums, kas iegūst kontroli pār vienu uzņēmumu, tā daļām vai vairākiem uzņēmumiem.

3. Ja Komisija konstatē, ka paziņota koncentrācija ietilpst šīs regulas darbības jomā, tā publicē paziņošanas faktu, vienlaicīgi norādot attiecīgo uzņēmumu nosaukumus, to izcelsmes valsti, koncentrāciju veidu un ekonomikas jomas, uz kurām tās attiecas. Komisija šādā publikācijā ņem vērā uzņēmumu likumīgās intereses uzņēmējdarbības noslēpumu aizsargāšanā.

4. Pirms koncentrācijas 1. punkta nozīmē paziņošanas personas vai uzņēmumi, kas minēti 2. punktā, var informēt Komisiju, ar pamatotu iesniegumu palīdzību, ka koncentrācija var būtiski ietekmēt konkurenci tādas dalībvalsts tirgū, kurai piemīt atsevišķa tirgus raksturlielumi, un tāpēc dalībvalsts pilnībā vai daļēji to pārbauda.

Komisija nekavējoties nosūta šo iesniegumu visām dalībvalstīm. Pamatotā iesniegumā minētā dalībvalsts 15 darba dienu laikā no iesnieguma saņemšanas dienas piekrīt vai nepiekrīt iesniegumam, kas attiecas uz šo lietu. Ja dalībvalsts šādu lēmumu nepieņem minētajā termiņā, to uzskata par saskaņotu.

Ja Komisija uzskata, ka pastāv šāds atsevišķs tirgus, un koncentrācija var būtiski ietekmēt konkurenci šajā tirgū, tā var lemt par lietas vai tās daļas nodošanu šīs dalībvalsts kompetentajām iestādēm ar mērķi īstenot šīs valsts konkurences jomas tiesību aktus, izņemot gadījumus, kad dalībvalsts tam nepiekrīt.

Lēmums par to, vai saskaņā ar trešo daļu nodot vai nenodot lietu, jāpieņem 25 darba dienu laikā no dienas, kad saņemts pamatots iesniegums no Komisijas. Komisija informē citas dalībvalstis un attiecīgās personas vai uzņēmumus par savu lēmumu. Ja Komisija nepieņem lēmumu minētā perioda laikā, uzskata, ka tā ir pieņēmusi lēmumu nodot lietu saskaņā ar attiecīgo personu vai uzņēmumu iesniegumu.

Ja Komisija saskaņā ar trešo un ceturto daļu nolemj vai ir uzskatāms, ka tā nolems nodot izskatīšanai visu lietu, nav jāveic paziņojums saskaņā ar 1. pantu un ir spēkā valsts konkurences jomas tiesību akti. Regulas 9. panta 6. līdz 9. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

5. Attiecībā uz 3. pantā definēto koncentrāciju, kas nav Kopienas mēroga koncentrācija 1. panta nozīmē, un ko var izskatīt saskaņā ar valsts tiesību aktiem konkurences jomā vismaz trijās dalībvalstīs, personām vai uzņēmumiem, kas minēti 2. punktā, pirms jebkāda paziņojuma kompetentajām iestādēm jāinformē Komisija, iesniedzot pamatotu iesniegumu, ka koncentrāciju būtu jāizskata Komisijai.

Komisija nekavējoties nosūta šo iesniegumu visām dalībvalstīm.

Visas dalībvalstis, kas ir kompetentas izskatīt šo koncentrāciju saskaņā ar to tiesību aktiem konkurences jomā, 15 darba dienu laikā pēc pamatota iesnieguma saņemšanas var izteikt savas pretenzijas attiecībā uz prasību nodot lietu izskatīšanai.

Ja vismaz viena dalībvalsts 15 darba dienu laikā ir izteikusi savu neapmierinātību saskaņā ar trešo daļu, lietu nenodod. Komisija bez kavēšanās informē visas dalībvalstis un personas vai uzņēmumus par šādu neapmierinātības paušanu.

[1] OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/51/EK (OV L 178, 17.7.2003., 16. lpp.).

Ja neviena dalībvalsts 15 darba dienu laikā nav izteikusi pretenzijas saskaņā ar trešo daļu, koncentrāciju uzskata par Kopienas mēroga koncentrāciju un paziņo par to saskaņā ar 1. un 2. pantu. Šādās situācijās, neviena dalībvalsts koncentrācijai nepiemēro to konkurences jomas tiesību aktus.

6. Komisija ziņo Padomei par 4. un 5. punkta darbību līdz 2009. gada 1. jūlijam. Pēc šī ziņojuma un Komisijas ierosinājuma Padome, ar balsu vairākumu, var pārskatīt 4. un 5. punktu.

5. pants

Apgrozījuma aprēķināšana

1. Kopējais apgrozījums šīs regulas nozīmē ietver summas, ko attiecīgie uzņēmumi iepriekšējā finanšu gadā ieguvuši no to produktu pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas, kas ietilpst uzņēmuma pamatdarbībā, pēc tirdzniecības atlaižu, pievienotās vērtības nodokļa un citu nodokļu, kas tieši saistīti ar apgrozījumu, atskaitīšanas. Kopējais attiecīgā uzņēmuma apgrozījums neietver produktu pārdošanu vai pakalpojumu sniegšanu to uzņēmumu starpā, kas minēti 4. punktā.

Apgrozījumu Kopienā vai dalībvalstī veido pārdotie produkti un sniegtie pakalpojumi uzņēmumiem vai patērētājiem Kopienā vai šajā dalībvalstī.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, kas paredz, ka, ja koncentrācija ir viena vai vairāku uzņēmumu daļu iegūšana neatkarīgi no tā, vai tām ir vai nav juridiskas personas statuss, attiecībā uz pārdevēju vai pārdevējiem ņem vērā tikai to apgrozījumu, kas attiecas uz daļām, kas ir koncentrācijas priekšmets.

Tomēr vienu vai vairākus darījumus pirmās daļas nozīmē, kas notiek divu gadu laikā vienu un to pašu personu vai uzņēmumu starpā, uzskata par vienu koncentrāciju, kas rodas dienā, kad notiek pēdējais darījums.

3. Apgrozījuma vietā izmanto:

a) kredītiestādēm un citām finansu iestādēm – zemākminēto ienākumu summu, kā definēts Padomes Direk tīvā 86/635/EEK ([1]), vajadzības gadījumā atskaitot pievienotās vērtības nodokli un citus nodokļus, kas tieši saistīti ar šiem ienākumiem:

   i) procentu ienākumus vai līdzīgus ienākumus;

   ii) ienākumus no vērtspapīriem:

      — ienākumus no akcijām un citiem mainīgā procenta vērtspapīriem,

      — ienākumus no līdzdalības,

      — ienākumus no daļām saistītos uzņēmumos;

   iii) iekasēto komisijas naudu;

   iv) tīro peļņu finanšu operācijās;

   v) pārējos saimnieciskās darbības ieņēmumus.

   Kredītiestādes vai finansiālas iestādes apgrozījums Kopienā vai dalībvalstī ietver iepriekš definētos ienākumus, ko atkarībā no situācijas saņem šīs iestādes, kas izveidota Kopienā vai attiecīgajā dalībvalstī, filiāle vai nodaļa;

b) apdrošināšanas uzņēmumiem – bruto parakstīto prēmiju vērtību, kas ietver visas summas, ko uzņēmums saņēmis vai saņems saskaņā ar apdrošināšanas līgumiem, ko izsniedzis apdrošināšanas uzņēmums vai kas izsniegti tā vārdā, tai skaitā cedētās pārapdrošināšanas prēmijas, un pēc nodokļu un parafiskālo maksājumu vai nodevu atskaitīšanas, ko aprēķina ņemot vērā individuālo prēmiju summu vai kopējo prēmiju vērtību; attiecībā uz 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu, 3. punkta b), c) un d) apakšpunktu un 1. panta 2. un 3. punkta pēdējo daļu jāņem vērā bruto prēmijas, kas attiecīgi saņemtas no Kopienas iedzīvotājiem un dalībvalsts iedzīvotājiem.

4. Neskarot 2. punktu, kopējo apgrozījumu attiecīgajam uzņēmumam šīs regulas nozīmē aprēķina, saskaitot attiecīgo apgrozījumu:

a) attiecīgajā uzņēmumā;

b) tajos uzņēmumos, kuros attiecīgajam uzņēmumam tieši vai netieši:

   i) pieder vairāk nekā puse sabiedrības kapitāla vai uzņēmējdarbības aktīvu; vai

   ii) ir tiesības izmantot vairāk nekā pusi balsstiesību; vai

   iii) ir tiesības iecelt vairāk nekā pusi uzraudzības padomes, administratīvās valdes vai to institūciju locekļu, kas juridiski pārstāv uzņēmumus; vai

   iv) ir tiesības vadīt uzņēmuma darījumus;

c) tajos uzņēmumos, kuriem attiecīgajā uzņēmumā ir tiesības un pilnvaras, kas uzskaitītas b) apakšpunktā;

d) tajos uzņēmumos, kuros uzņēmumam, kā minēts c) apakšpunktā, ir tiesības un pilnvaras, kas uzskaitītas b) apakšpunktā;

e) tajos uzņēmumos, kuros diviem vai vairākiem uzņēmumiem, kas minēti a) līdz d) apakšpunktā, kopīgi pieder tiesības vai pilnvaras, kas uzskaitītas b) apakšpunktā.

([1]) OV L 372, 31.12.1986., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/51/EK.

5. Ja attiecīgajiem uzņēmumiem koncentrācijas rezultātā kopīgi ir tiesības un pilnvaras, kas minētas 4. panta b) apakšpunktā, aprēķinot attiecīgā uzņēmuma kopējo apgrozījumu šīs regulas vajadzībām:

a) neņem vērā apgrozījumu, kas iegūts no produktu pārdošanas vai pakalpojumu sniegšanas starp kopīgiem uzņēmumiem un katru no attiecīgajiem uzņēmumiem vai jebkuru citu uzņēmumu, kas saistīts ar kādu no tiem, kā minēts 4. panta b) līdz e) apakšpunktā;

b) jāņem vērā apgrozījums, ko iegūst no produktu pārdošanas vai pakalpojumu sniegšanas starp kopuzņēmumu un kādu trešo uzņēmumu. Šo apgrozījumu sadala līdzīgi starp attiecīgajiem uzņēmumiem.

6. pants

Paziņošanas pārbaude un lietas ierosināšana

1. Komisija pārbauda paziņojumu tūlīt pēc saņemšanas.

a) Ja Komisija secina, ka paziņotā koncentrācija neietilpst šīs regulas darbības jomā, tā reģistrē šo konstatāciju lēmuma veidā.

b) Ja Komisija konstatē, ka paziņotā koncentrācija, kaut arī atbilst šīs regulas darbības jomai, neizraisa pamatotas šaubas attiecībā uz tās atbilstību kopējam tirgum, tā nolemj neapstrīdēt paziņojumu un apliecina, ka koncentrācija ir atbilstoša kopējam tirgum.

Lēmumam, ar ko koncentrāciju atzīst par atbilstošu kopējam tirgum, jāietver ierobežojumi, kas tieši saistīti un nepieciešami koncentrācijas īstenošanai.

c) Neskarot 2. punktu, ja Komisija konstatē, ka paziņotā koncentrācija atbilst šīs regulas darbības jomai un rada pamatotas šaubas attiecībā uz atbilstību kopējam tirgum, tā lemj par lietas ierosināšanu. Neskarot 9. pantu, šādas lietas izskatīšanu izbeidz ar lēmumu, saskaņā ar 8. panta 1. līdz 4. punktu, ja vien attiecīgais uzņēmums nav pierādījis Komisijai, ka koncentrācija ir pārtraukta.

2. Ja Komisija konstatē, ka pēc šādām attiecīgo uzņēmumu izmaiņām, paziņota koncentrācija vairs neizraisa pamatotas šaubas 1. panta c) apakšpunkta nozīmē, tā apstiprina, ka koncentrācija ir atbilstoša kopējam tirgum saskaņā ar 1. panta b) apakšpunktu.

Komisija saskaņā ar 1. panta b) apakšpunktu var pievienot savam lēmumam nosacījumus un saistības, kas paredzētas, lai nodrošinātu, ka attiecīgie uzņēmumi ievēro saistības, ko tie uzņēmušies attiecībā pret Komisiju ar mērķi padarīt koncentrāciju atbilstošu kopējam tirgum.

3. Komisija var atsaukt savu lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 1. panta a) vai b) apakšpunktu, ja:

a) lēmums ir balstīts uz nepareizu informāciju, par kuru atbildīgs viens no uzņēmumiem vai kas iegūta krāpšanas ceļā;

vai

b) attiecīgie uzņēmumi pārkāpj saistības, kas pievienotas lēmumam.

4. Panta 3. punktā minētajos gadījumos Komisija var pieņemt lēmumu saskaņā ar 1. punktu, neievērojot termiņus, kas minēti 10. panta 1. punktā.

5. Komisija bez kavēšanās paziņo savu lēmumu attiecīgajiem uzņēmumiem un dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

7. pants

Koncentrāciju apturēšana

1. Kopienas mēroga koncentrāciju, kas definēta 1. pantā vai ko Komisija pārbaudīs saskaņā ar 4. panta 5. punktu, nedrīkst uzsākt pirms tās paziņošanas vai līdz brīdim, kamēr to atzīst par atbilstošu kopējam tirgum saskaņā ar lēmumu, ievērojot 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 8. panta 1. punktu vai 8. panta 2. punktu, vai pamatojoties uz pieņēmumu saskaņā ar 10. panta 6. punktu.

2. Šā panta 1. punkts netraucē īstenot publisku piedāvājumu vai darījumu virkni ar vērtspapīriem, tai skaitā tādiem, ko pārvērš citos vērtspapīros, ko pieņem tirdzniecībai tirgū, piemēram, fondu biržā, ar ko iegūst kontroli 3. panta nozīmē no dažādiem pārdevējiem, pie nosacījuma, ka:

a) Komisijai bez kavēšanās ir paziņots par koncentrāciju saskaņā ar 4. pantu; un

b) kontroles ieguvējs neizmato balsstiesības, ko paredz attiecīgie vērtspapīri, vai īsteno tās tikai tāpēc, lai saglabātu savu investīciju pilnu vērtību, pamatojoties uz atkāpi, ko Komisija piešķir saskaņā ar 3. punktu.

3. Pēc pieprasījuma Komisija var piešķirt atkāpi no saistībām, ko paredz 1. un 2. punkts. Pieprasījumam piešķirt atkāpi jābūt pamatotam. Lemjot par pieprasījumu, Komisija cita starpā ņem vērā apturēšanas sekas attiecībā uz koncentrācijā iesaistīto uzņēmumu, uzņēmumiem vai trešo pusi un apdraudējumu, ko koncentrācija rada konkurencei. Šādu atkāpi var piešķirt ievērojot nosacījumus un saistības, lai nodrošinātu apstākļus efektīvai konkurencei. Atkāpi var piemērot un piešķirt jebkurā laikā, pirms paziņošanas vai pēc darījuma.

4. Visu īstenoto darījumu, kas ir pretrunā 1. punktam, derīguma termiņš ir atkarīgs no lēmuma, ko pieņem saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu vai 8. panta 1., 2. vai 3. punktu, vai ar saskaņā ar pieņēmumu, ievērojot 10. panta 6. punktu.

Tomēr šīs pants neattiecas uz derīguma termiņu darījumiem ar vērtspapīriem, tai skaitā tiem, ko pārvērš citos vērtspapīros, ko pieņem tirdzniecībai tirgū, piemēram, fondu biržā, izņemot gadījumus, kad pārdevējs un pircējs zināja vai viņiem bija jāzin, ka darījums īstenots pretrunā 1. punktam.

8. pants

Komisijas tiesības pieņemt lēmumus

1. Ja Komisija konstatē, ka paziņota koncentrācija atbilst 2. panta 2. punktā minētajiem kritērijiem, un gadījumos, kas minēti 2. panta 4. punktā, kritērijiem, kas noteikti ar Līguma 81. panta 3. punktu, tā pieņem lēmumu, kas atzīst koncentrāciju par atbilstošu kopējam tirgum.

Lēmumam, ar ko koncentrāciju atzīst par atbilstošu kopējam tirgum, jāietver ierobežojumi, kas tieši saistīti un nepieciešami koncentrācijas īstenošanai.

2. Ja Komisija konstatē, ka pēc attiecīgo uzņēmumu īstenotajām izmaiņām, paziņota koncentrācija atbilst 2. panta 2. punktā minētajiem kritērijiem, un gadījumos, kas minēti 2. panta 4. punktā, kritērijiem, kas noteikti ar Līguma 81. panta 3. punktu, tā pieņem lēmumu, kas atzīst koncentrāciju par atbilstošu kopējam tirgum.

Komisija saskaņā var pievienot savam lēmumam nosacījumus un saistības, kas paredzētas, lai nodrošinātu, ka attiecīgie uzņēmumi ievēro saistības, ko tie uzņēmušies attiecībā pret Komisiju ar mērķi padarīt koncentrāciju atbilstošu kopējam tirgum.

Lēmumam, ar ko koncentrāciju atzīst par atbilstošu kopējam tirgum, jāietver ierobežojumi, kas tieši saistīti un nepieciešami koncentrācijas īstenošanai.

3. Ja Komisija konstatē, ka koncentrācija atbilst 2. panta 3. punktā minētajiem kritērijiem, vai gadījumos, kas minēti 2. panta 4. punktā, neatbilst kritērijiem, kas noteikti ar Līguma 81. panta 3. punktu, tā pieņem lēmumu, kas atzīst koncentrāciju par neatbilstošu kopējam tirgum.

4. Ja Kopiena konstatē, ka koncentrācija:

a) jau ir īstenota un šī koncentrācija ir atzīta par neatbilstošu kopējam tirgum, vai

b) ir īstenota pārkāpjot nosacījumus, kas pievienoti saskaņā ar 2. punktu pieņemtajam lēmumam, kas konstatē, ka, neievērojot šo nosacījumu, koncentrācija atbildīs kritērijiem, ko paredz 2. panta 3. punkts, vai gadījumos, kas minēti 2. panta 4. punktā, neatbildīs kritērijiem, ko paredz Līguma 81. panta 3. punkts,

Komisija var:

— pieprasīt attiecīgo uzņēmumu likvidēt koncentrāciju, jo īpaši izbeidzot apvienošanos vai pārdodot visas iegūtās akcijas un aktīvus, lai atjaunotu situāciju, kāda bija pirms koncentrācijas īstenošanas; apstākļos, kad, likvidējot koncentrāciju, nav iespējams atjaunot tādu situāciju, kāda bija pirms koncentrācijas īstenošanas, Komisija var pieņemt jebkādus citus pasākumus, kas palīdzēs panākt situācijas atjaunošanu, ciktāl tas iespējams,

— pieprasīt jebkādus citus pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgie uzņēmumi likvidē koncentrāciju vai īsteno citus atjaunošanas pasākumus, ko pieprasa attiecīgais lēmums.

Gadījumos, kas atbilst pirmās daļas a) apakšpunktam, šajā daļā minētos pasākumus var īstenot vai nu ar lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 3. pantu, vai ar atsevišķu lēmumu.

5. Komisija var pieņemt piemērotus pagaidu pasākumus, lai atjaunotu vai saglabātu efektīvas konkurences apstākļus, ja koncentrācija:

a) ir īstenota pretrunā ar 7. pantu, un lēmums attiecībā uz atbilstību kopējam tirgum vēl nav pieņemts;

b) ir īstenota pretrunā nosacījumiem, kas pievienoti lēmumam, kurš pieņemts saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu vai šā panta 2. punktu;

c) ir jau īstenota un atzīta par neatbilstošu kopējam tirgum.

6. Komisija var atsaukt saskaņā ar 1. un 2. punktu pieņemto lēmumu, ja:

a) atbilstības atzinums ir balstīts uz nepareizu informāciju, par kuru atbildīgs viens no uzņēmumiem vai kas iegūta krāpšanas ceļā; vai

b) attiecīgie uzņēmumi pārkāpj saistības, kas pievienotas lēmumam.

7. Komisija var pieņemt lēmumu saskaņā ar 1. un 3. punktu, neievērojot termiņus, kas minēti 10. panta 3. punktā, ja:

a) tā konstatē, ka koncentrācija ir īstenota:

   i) pretrunā nosacījumam, kas pievienots lēmumam saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu; vai

   ii) pretrunā nosacījumam, kas pievienots lēmumam, ko pieņem saskaņā ar 2. punktu un ievērojot 10. panta 2. punktu, kurā konstatēts, ka, neievērojot nosacījumu, koncentrācija izraisa pamatotas šaubas attiecībā uz tās atbilstību kopējam tirgum; vai

b) lēmums ir atsaukts saskaņā ar 6. punktu.

8. Komisija bez kavēšanās paziņo savu lēmumu attiecīgajiem uzņēmumiem un dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

9. pants

Lietu nodošana dalībvalstu kompetentajām iestādēm

1. Komisija, ar lēmumu, ko bez kavēšanās paziņo attiecīgajiem uzņēmumiem un citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, var nodot paziņotas koncentrācijas lietu attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm šādos gadījumos.

2. Pēc savas iniciatīvas vai pēc Komisijas uzaicinājuma dalībvalsts 15 darba dienu laikā pēc paziņojuma kopijas saņemšanas var informēt Komisiju, kas informē attiecīgos uzņēmumu, ka:

a) koncentrācija būtiski apdraud konkurenci tirgū attiecīgajā dalībvalstī, kurai piemīt visi atsevišķa tirgus raksturlielumi; vai

b) koncentrācija ietekmē konkurenci attiecīgās dalībvalsts tirgū, kam piemīt visi atsevišķa tirgus raksturlielumi un kas neveido nozīmīgu kopējā tirgus daļu.

3. Ja Komisija uzskata, ka ņemot vērā attiecīgo produktu un pakalpojumu tirgu un konkrētu ģeogrāfisko tirgu 7. punkta nozīmē, pastāv šāds atsevišķs tirgus un šāds apdraudējums, Komisija:

a) pati rīkojas attiecībā uz šo gadījumu saskaņā ar šo regulu; vai

b) nodod lietu vai tās daļu attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm ar mērķi piemērot šīs valsts konkurences jomas tiesību aktus.

Ja Komisija tomēr uzskata, ka šāds atsevišķs tirgus vai apdraudējums nepastāv, tā pieņem lēmumu šajā sakarā, kas vēršas pie attiecīgās dalībvalsts, un pati rīkojas šajā lietā saskaņā ar šo regulu.

Ja dalībvalsts saskaņā ar 2. panta b) apakšpunktu informē Komisiju, ka koncentrācija ietekmē konkurenci atsevišķā tirgū tās teritorijā, kas neveido būtisku kopējā tirgus daļu, Komisija nodod šo lietu vai tās daļu, kas attiecas uz attiecīgo atsevišķo tirgu, ja tā uzskata, ka atsevišķs tirgus tiek ietekmēts.

4. Jāpieņem lēmums par lietas nodošanu vai nenodošanu saskaņā ar 3. punktu:

a) parasti, 10. panta 1. punkta otrajā daļā paredzētajā termiņā, ja Komisija saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu nav ierosinājusi lietu; vai

b) vēlākais 65 darba dienu laikā pēc attiecīgās koncentrācijas paziņošanas, ja Komisija ir ierosinājusi lietu saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, neveicot sagatavošanās darbības nepieciešamos pasākumu pieņemšanai saskaņā ar 8. panta 2., 3. vai 4. punktu, lai saglabātu vai atjaunotu efektīvu konkurenci attiecīgajā tirgū.

5. Ja 65 darba dienu laikā, kas minētas 4. panta b) apakšpunktā, Komisija, neskatoties uz attiecīgās dalībvalsts atgādinājumu, nav pieņēmusi lēmumu attiecībā uz lietas nodošanu saskaņā ar 3. punktu un nav sākusi sagatavošanos, kas minēta 4. punkta b) apakšpunktā, uzskata, ka ir pieņemts lēmums, kas attiecas uz minētās dalībvalsts lietu saskaņā ar 3. punkta b) apakšpunktu.

6. Kompetentā dalībvalsts iestāde bez kavēšanām lemj par šo lietu.

45 darba dienu laikā pēc tam, kad Komisija lietu nodevusi, attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde informē attiecīgos uzņēmumus par sākotnējā konkurences novērtējuma rezultātiem un par to, kādas turpmākas darbības vajadzības gadījumā tiks pieņemtas. Minētā dalībvalsts izņēmuma kārtā var apturēt šo termiņu, ja attiecīgie uzņēmumi vēl nav nodrošinājuši nepieciešamo informāciju, kā to paredz tās valsts konkurences likums.

Ja paziņojumu pieprasa valsts likums, 45 darba dienu termiņš sākas nākamajā darba dienā pēc tam, kad šīs dalībvalsts kompetentā iestāde saņēmusi pilnīgu paziņojumu.

7. Konkrētais ģeogrāfiskais tirgus ietver teritoriju, kurā attiecīgie uzņēmumi ir iesaistīti produktu vai preču pieprasījumā un piedāvājumā, kurā ir pietiekami viendabīgi konkurences nosacījumi un kuru var atšķirt no kaimiņu teritorijām, jo šajās teritorijās ir ievērojami atšķirīgi konkurences nosacījumi. Šajā novērtējumā jo īpaši jāņem vērā attiecīgo produktu vai pakalpojumu veids un raksturojums, ievešanas barjeru esamība un patērētāju izvēle, uzņēmuma tirgus daļu būtiskas atšķirības starp attiecīgo teritoriju un kaimiņu teritorijām vai ievērojamas cenu atšķirības.

8. Piemērojot šā panta noteikumus, attiecīgā dalībvalsts var pieņemt tikai tādus pasākumus, kas strikti nepieciešami, lai saglabātu vai atjaunotu efektīvu konkurenci attiecīgajā tirgū.

9. Saskaņā ar attiecīgajiem Līguma noteikumiem jebkura dalībvalsts var pārsūdzēt lēmumu Eiropas Kopienu Tiesā, un jo īpaši pieprasīt Līguma 243. panta piemērošanu, lai īstenotu valsts tiesību aktus konkurences jomā.

10. pants

Termiņi lietas ierosināšanai un lēmumu pieņemšanai

1. Neskarot 6. panta 4. punktu, lēmumus, kas minēti 6. panta 1. punktā, jāpieņem 25 darba dienu laikā. Šis termiņš sākas nākamajā darba dienā pēc paziņojuma saņemšanas dienas vai, ja informācija, ko jāsniedz kopā ar paziņojumu, ir nepilnīga, nākamajā darba dienā pēc izsmeļošas informācijas saņemšanas.

Šo termiņu pagarina līdz 35 darba dienām, ja Komisija saskaņā ar 9. panta 2. punktu saņem pieprasījumu no dalībvalsts vai attiecīgais uzņēmums piedāvā saistības saskaņā ar 6. panta 2. punktu ar mērķi padarīt koncentrāciju atbilstošu kopējam tirgum.

2. Lēmumi, ko saskaņā ar 8. panta 1. vai 2. punktu pieņem attiecībā uz paziņotām koncentrācijām, jāpieņem tiklīdz pamatotās šaubas, kas minētas 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā, ir novērstas, jo īpaši izmaiņu rezultātā, ko īsteno attiecīgie uzņēmumi, un ne vēlāk kā līdz 3. punktā minētajam termiņam.

3. Neskarot 8. panta 7. punktu, lēmumi saskaņā ar 8. panta 1. līdz 3. punktu attiecībā uz paziņotām koncentrācijām jāpieņem ne vēlāk kā 90 darba dienu laikā pēc dienas, kad tika ierosināta lieta. Šo termiņu pagarina līdz 105 darba dienām, ja attiecīgie uzņēmumi piedāvā saistības saskaņā ar 8. panta 2. punkta otro daļu ar mērķi padarīt koncentrāciju atbilstošu kopējam tirgum, izņemot gadījumus, kad šīs saistības piedāvā mazāk kā 55 darba dienas pēc lietas ierosināšanas.

Līdzīgi var pagarināt pirmajā daļā minētos termiņus, ja ziņotājas puses iesniedz pieprasījumu šajā sakarā ne vēlāk kā 15 darba dienas pēc lietas ierosināšanas saskaņā ar 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Ziņotājas puses var iesniegt tikai vienu šādu pieprasījumu. Līdzīgi, jebkurā laikā pēc lietas izskatīšanas ierosināšanas, Komisija ar ziņotāju pušu piekrišanu var pagarināt termiņus, kas noteikti pirmajā daļā. Kopējais pagarinājuma vai pagarinājumu laiks saskaņā ar šo punktu nedrīkst pārsniegt 20 darba dienas.

4. Izņēmuma gadījumos var apturēt termiņus, kas noteikti 1. un 3. punktā, ja tādu apstākļu dēļ, par kuriem atbildīgs viens no iesaistītajiem uzņēmumiem, Komisijai ar lēmumu, ko pieņem saskaņā ar 11. pantu, ir jāpieprasa informācija vai ar lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 13. pantu, jānorīko pārbaudi.

Pirmā daļa attiecas arī uz termiņu, kas minēts 9. panta 4. punkta b) apakšpunktā.

5. Ja Eiropas Kopienu Tiesa pieņem spriedumu, kas atceļ visu vai daļu no Komisijas lēmuma, uz kuru attiecas šajā pantā paredzētie laika ierobežojumi, Komisijai atkārtoti jāpārbauda koncentrācija ar mērķi pieņemt lēmumu saskaņā ar 6. panta 1. punktu.

Koncentrāciju atkārtoti pārbauda, ņemot vērā patreizējos tirgus apstākļus.

Ziņotājas puses bez kavēšanās iesniedz jaunu paziņojumu vai papildina sākotnējo ziņojumu, ja sākotnējais paziņojums kļūst nepilnīgs sakarā ar izmaiņām tirgus apstākļos vai sniegtajā informācijā. Ja šādu izmaiņu nav, puses bez kavēšanas šo faktu apstiprina.

Termiņi, kas noteikti 1. punktā, sākas nākamajā darba dienā pēc izsmeļošas informācijas saņemšanas jauna paziņojuma veidā, papildināta ziņojuma vai apstiprinājuma saņemšanas trešās daļas nozīmē.

Otrā un trešā daļa attiecas arī uz gadījumiem, kas minēti 6. panta 4. punktā un 8. panta 7. punktā.

6. Ja Komisija nav pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 6. panta 1. punkta b), c) apakšpunktu, 8. panta 1., 2. vai 3. punktu tajos pašos termiņos, kas noteikti attiecīgi 1. un 3. punktā, koncentrāciju atzīst par atbilstošu kopējam tirgum, neskarot 9. pantu.

11. pants

Lūgums sniegt informāciju

1. Lai veiktu pienākumus, kas tai uzlikti ar šo regulu, Komisija ar vienkāršu pieprasījumu vai ar lēmumu var pieprasīt personām, kas minētas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā, kā arī uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām sniegt visu vajadzīgo informāciju.

2. Ja tiek nosūtīts vienkāršs informācijas pieprasījums uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai, Komisija paziņo pieprasījuma juridisko pamatu un nolūku, norāda, kāda informācija ir nepieciešama un nosaka termiņu, kurā jāsniedz informācija, kā arī sodus, kuri paredzēti 14. pantā par nepatiesas vai maldinošas informācijas sniegšanu.

3. Ja Komisija pieprasa personām, uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām sniegt informāciju ar lēmumu, tā paziņo pieprasījuma juridisko pamatu un nolūku, norāda informāciju, kura vajadzīga, un nosaka termiņu, kurā tā jāsniedz. Tā norāda arī sodus, kas paredzēti 14. pantā, un norāda vai piemēro sodus, ko paredz 15. pants. Tas turpmāk norāda tiesības pārskatīt lēmumu Eiropas Kopienu Tiesā.

4. Uzņēmumu īpašnieki vai to pārstāvji un, juridisku personu gadījumā, uzņēmējsabiedrības vai uzņēmumi, vai, tādu asociāciju gadījumā, kas nav juridiskas personas, personas, kas ir pilnvarotas tās pārstāvēt pēc likuma vai pēc to statūtiem, sniedz pieprasīto informāciju attiecīgā uzņēmuma vai attiecīgās uzņēmumu apvienības vārdā. Personas, kas ir attiecīgi pilnvarotas rīkoties, var sniegt informāciju savu klientu vārdā. Klienti nes pilnu atbildību, ja sniegtā informācija ir nepilnīga, nepatiesa vai maldinoša.

5. Komisija nekavējoties nosūta jebkura pieprasījuma vai lēmuma kopiju tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras teritorijā atrodas uzņēmums vai uzņēmumu apvienības mītne, un tās dalībvalsts konkurences iestādei, kuras teritorija ir ietekmēta. Pēc dalībvalsts kompetentās iestādes īpaša pieprasījuma Komisija nosūta šai iestādei arī vienkāršu pieprasījumu kopijas attiecībā uz informāciju, kas saistīta ar paziņotu koncentrāciju.

6. Pēc Komisijas pieprasījuma dalībvalstu valdības un kompetentās iestādes Komisijai sniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai veiktu pienākumus, kas tai uzlikti ar šo regulu.

7. Lai veiktu pienākumus, kas tai uzlikti ar šo regulu, Komisija var iztaujāt jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas piekrīt iztaujāšanai, ar mērķi savākt informāciju attiecībā uz izmeklēšanas priekšmetu. Iztaujāšanas sākumā, kas var notikt pa telefonu vai citiem elektronikas līdzekļiem, Komisija nosaka šīs iztaujāšanas juridisko pamatu un mērķus.

Ja iztaujāšanas nenotiek Komisijas telpās, izmantojot telefonu vai citus elektronisko sakaru līdzekļus, Komisija iepriekš informē tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kuras teritorijā notika iztaujāšana. Ja to pieprasa minētās dalībvalsts kompetentā iestāde, tās pārstāvji var palīdzēt amatpersonām un citām pavadošām personām, kuras pilnvarojusi Komisija, veikt iztaujāšanu.

12. pants

Dalībvalstu varas iestāžu veikta pārbaude

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes pēc Komisijas pieprasījuma uzņemas pārbaudes, ko Komisija saskaņā ar 13. panta 1. punktu uzskata par vajadzīgu vai, kuras tā pieprasījusi ar lēmumu saskaņā ar 13. panta 4. punktu. Dalībvalstu kompetento iestāžu amatpersonas, kas atbildīgas par šo pārbaužu veikšanu, kā arī to pilnvarotās un nozīmētās personas īsteno savas pilnvaras saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem.

2. Ja to pieprasa Komisija vai tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras teritorijā jāveic pārbaude, amatpersonas un citas pavadošās personas, ko pilnvarojusi Komisija, var palīdzēt attiecīgās iestādes amatpersonām.

13. pants

Komisijas pārbaudes pilnvaras

1. Lai veiktu pienākumus, kas tai uzlikti ar šo regulu, Komisija var veikt visas vajadzīgās uzņēmumu un uzņēmumu apvienību pārbaudes.

2. Amatpersonas un citas pavadošās personas, kuras Komisija pilnvarojusi veikt pārbaudi, ir tiesīgas:

a) iekļūt jebkurās uzņēmumu vai uzņēmumu apvienību telpās, zemes īpašumos un transporta līdzekļos;

b) pārbaudīt grāmatvedības dokumentus un citus dokumentus, kuri saistīti ar uzņēmējdarbību, neatkarīgi no veida, kādā tos glabā;

c) jebkādā veidā ņemt vai iegūt šo grāmatvedības dokumentu vai citu dokumentu izvilkumu kopijas;

d) aizzīmogot jebkuras uzņēmuma telpas un grāmatvedības dokumentus vai citus dokumentus uz laika posmu un apjomā, kāds vajadzīga izmeklēšanai;

e) prasīt jebkuram uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības darbiniekam vai pārstāvim paskaidrojumus par faktiem vai dokumentiem, kas attiecas uz pārbaudes priekšmetu un mērķi, un fiksēt atbildes.

3. Amatpersonas un citas pavadošās personas, kuras Komisija pilnvarojusi veikt pārbaudi, īsteno savas pilnvaras, uzrādot rakstisku pilnvarojumu, kurš norāda pārbaudes priekšmetu un mērķi un sodus, kas paredzēti 14. pantā gadījumā, ja pieprasītie grāmatvedības dokumenti vai citi dokumenti, kuri saistīti ar uzņēmējdarbību, ir nepilnīgi, vai ja atbildes uz jautājumiem, kuri uzdoti saskaņā ar šā panta 2. punktu, ir nepatiesas vai maldinošas. Komisija laikus pirms pārbaudes paziņo par pārbaudi tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras teritorijā pārbaudi veiks.

4. Uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām jāpakļaujas pārbaudēm, kas pieprasītas ar Komisijas lēmumu. Lēmumā nosaka pārbaudes priekšmetu un mērķi, nozīmē datumu, kurā tā sāksies, norāda uz sodiem, kas paredzēti 14. un 15. pantā, un uz tiesībām lēmumu pārskatīt Eiropas Kopienu Tiesā. Komisija pieņem šādus lēmumus pēc apspriešanās ar tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras teritorijā jāveic pārbaude.

5. Dalībvalsts, kuras teritorijā notiks pārbaude, amatpersonas, kā arī personas, ko pilnvarojusi vai norīkojusi tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras teritorijā jāveic pārbaude, pēc šīs iestādes vai Komisijas pieprasījuma aktīvi palīdz amatpersonām un citām pavadošajām personām, ko pilnvarojusi Komisija. Šajā nolūkā tām ir 2. punktā noteiktās pilnvaras.

6. Ja amatpersonas un citas pavadošās personas, ko pilnvarojusi Komisija, konstatē, ka uzņēmums pretojas pārbaudēm, tai skaitā uzņēmējdarbības telpu, grāmatvedības dokumentu vai reģistru aizzīmogošanai, kas pieprasīta saskaņā ar šo pantu, attiecīgā dalībvalsts sniedz tām vajadzīgo palīdzību, attiecīgā gadījumā lūdzot policijas vai līdzīgas tiesību aizsardzības iestādes palīdzību, lai ļautu tām veikt pārbaudi.

7. Ja palīdzībai, kas sniegta saskaņā ar 6. punktu, vajag pilnvarojumu no tiesas iestādes atbilstoši valstu noteikumiem, jāiesniedz pieprasījums par šādām pilnvarām. Šādu pilnvarojumu arī var ierosināt kā piesardzības pasākumu.

8. Ja iesniedz pieprasījumu pilnvarojumam, kas minēts 7. punktā, valsts tiesību iestāde nodrošina, lai Komisijas lēmums ir autentisks un lai paredzētie piespiedu pasākumi nav patvaļīgi vai pārmērīgi, ņemot vērā pārbaudes priekšmetu. Pārbaudot piespiedu pasākumu samērīgumu, valsts juridiskā iestāde tieši vai caur dalībvalsts kompetento iestādi var prasīt Komisijai sīkus paskaidrojumus, kas attiecas uz pārbaudes priekšmetu. Valsts tiesu iestāde tomēr nedrīkst apšaubīt pārbaudes vajadzību, kā arī nedrīkst pieprasīt, lai tai sniedz informāciju, kas ir Komisijas lietas materiālos. Komisijas lēmuma likumību var pārskatīt vienīgi Eiropas Kopienu Tiesa.

14. pants

Sodanaudas

1. Komisija attiecībā uz 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajām personām, uzņēmumiem vai uzņēmumu asociācijām var lēmumu var ieviest naudas sodus, kas nepārsniedz 1 % no attiecīgā uzņēmuma vai uzņēmumu asociācijas kopējā apgrozījuma 5. panta nozīmē, ja tie tīši vai nolaidības dēļ:

a) iesniegumā, sertifikātā, paziņojumā vai tā pielikumā sniedz nepatiesu vai maldinošu informāciju saskaņā ar 4. pantu, 10. panta 5. punktu vai 22. panta 3. punktu;

b) sniedz nepatiesu vai maldinošu informāciju, atbildot uz pieprasījumu, kas izdarīts saskaņā ar 11. panta 2. punktu;

c) atbildot uz pieprasījumu, kas izdarīts saskaņā ar 11. panta 3. punktu, tās sniedz nepatiesu, nepilnīgu vai maldinošu informāciju vai nesniedz informāciju pieprasītajā termiņā;

d) pārbaudēs, kas paredzētas saskaņā ar 13. pantu, uzrāda pieprasītos grāmatvedības dokumentus un citus dokumentus, kas saistīti ar uzņēmējdarbību, nepilnīgā veidā vai atsakās pakļauties pārbaudēm, kas pieprasītas ar lēmumu saskaņā ar 13. panta 4. punktu;

e) atbildot uz jautājumu, kas uzdots saskaņā ar 13. panta 2. punkta e) apakšpunktu:

— sniedz nepatiesu vai maldinošu atbildi,

— termiņā, ko noteikusi Komisija, nekoriģē nepatiesu, nepilnīgu vai maldinošu atbildi, ko sniedzis darbinieks, vai

— nesniedz vai atsakās sniegt pilnīgu atbildi par faktiem, kas saistīti ar tās pārbaudes priekšmetu un mērķi, kura pieprasīta ar lēmumu saskaņā ar 13. panta 4. punktu;

f) ir pārplēsusi aizzīmogojumus, ko saskaņā ar 13. panta 2. punkta d) apakšpunktu izdarījušas amatpersonas vai citas pavadošās personas, kuras pilnvarojusi Komisija.

2. Komisija ar lēmumu var ieviest naudas sodu, kas nepārsniedz 10 % no attiecīgā uzņēmuma kopējā apgrozījuma 5. panta nozīmē attiecībā uz personām, kas minētas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā vai attiecīgajiem uzņēmumiem, kas tīši vai nolaidības dēļ:

a) nepaziņo par koncentrāciju saskaņā ar 4. panta vai 22. panta 3. punktu pirms tās īstenošanas, izņemot gadījumus, kad tie ir skaidri pilnvaroti to darīt ar 7. panta 2. punktu vai ar lēmumu, ko pieņem saskaņā ar 7. panta 3. punktu;

b) pārkāpj 7. pantu, īstenojot koncentrāciju;

c) īsteno koncentrāciju, ko uzskata par nesavienojamu ar kopējo tirgu saskaņā ar lēmumu, ievērojot 8. panta 3. punktu, vai neatbilst nekādiem pasākumiem, ko paredz lēmums saskaņā ar 8. panta 4. vai 5. punktu;

d) nepilda nosacījumus vai saistības, ko paredz lēmums saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 7. panta 3. punktu vai 8. panta 2. punkta otro daļu.

3. Nosakot sodanaudas apmēru, ņem vērā pārkāpuma smagumu un ilgumu.

4. Lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, nav krimināltiesiska rakstura.

15. pants

Kavējuma naudas

1. Komisija attiecībā uz 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajām personām, uzņēmumiem vai uzņēmumu asociācijām ar lēmumu var ieviest periodiskus soda maksājumus, kas nepārsniedz 5 % no attiecīgā uzņēmuma vai uzņēmumu asociācijas vidējā kopējā apgrozījuma 5. panta nozīmē par katru nokavēto darba dienu, ko aprēķina no datuma, kas noteikts šajā lēmumā, lai piespiestu tos:

a) iesniegt pilnīgu un pareizu informāciju, ko tā pieprasījusi ar lēmumu atbilstoši 11. panta 3. punktam;

b) pakļauties izmeklēšanai, ko Komisija pieprasījusi ar lēmumu atbilstīgi 13. panta 4. punktam;

c) ievērot saistības, ko paredz lēmums saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 7. panta 3. punktu vai 8. panta 2. punkta otro daļu; vai

d) pakļauties jebkādiem pasākumiem, ko paredz lēmums saskaņā ar 8. panta 4. vai 5. punktu.

2. Ja personas, kas minētas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā, uzņēmumi vai uzņēmumu asociācijas izpildījušas pienākumu, kura izpildi bija iecerēts nodrošināt ar kavējuma maksājumiem, Komisija galīgo kavējuma maksājumu apmēru var noteikt zemāku par to, kāds tas būtu atbilstoši sākotnējam lēmumam.

16. pants

Pārskatīšana Eiropas Kopienu Tiesā

Eiropas Kopienu Tiesai ir neierobežota jurisdikcija Līguma 229. panta nozīmē pārskatīt lēmumus, ar kuriem Komisija ir noteikusi naudas sodu vai periodisku soda maksājumu; tā var atcelt, samazināt vai palielināt uzlikto naudas sodu vai periodisko soda maksājumu.

17. pants

Dienesta noslēpums

1. Informāciju, kas iegūta, piemērojot šo regulu, izmanto tikai attiecīgā pieprasījuma, izmeklēšanas vai noklausīšanās mērķiem.

2. Neierobežojot 4. panta 3. punktu, 18. un 20. pantu, Komisija un dalībvalstu kompetentās iestādes, to ierēdņi, darbinieki un citas personas, kas strādā šo iestāžu uzraudzībā, kā arī dalībvalstu citu iestāžu darbinieki un ierēdņi neatklāj informāciju, ko tie ieguvuši piemērojot šo regulu, un kas ir tāda veida, uz kuru attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neliedz publicēt vispārīgu informāciju vai pētījumus, kuros nav informācijas, kas attiecas uz konkrētiem uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām.

18. pants

Pušu un trešo personu uzklausīšana

1. Pirms jebkāda lēmuma pieņemšanas, kas paredzēts ar 6. panta 3. punktu, 7. panta 3. punktu, 8. panta 2. līdz 6. punktu, un 14. un 15. pantu, Komisija dod iespēju personām, uzņēmumiem un attiecīgo uzņēmumu asociācijām, jebkurā procedūras stadijā līdz apspriedei ar Padomdevēju komiteju, paust savus uzskatus par iebildumiem pret šo lēmumu.

2. Atkāpjoties no 1. panta, lēmumus saskaņā ar 7. panta 3. punktu un 8. panta 5. punktu var pieņemt pagaidām, bez personām, uzņēmumiem vai attiecīgo uzņēmumu asociācijām, kurām dota iespēja darīt zināmu savu viedokli pirms tam, ņemot vērā to, ka Komisija dod viņiem šo iespēju cik drīz vien iespējams pēc lēmuma pieņemšanas.

3. Komisija savu lēmumu balsta vienīgi uz iebildumiem, kurus attiecīgajām pusēm bija iespēja komentēt. Izskatot lietu, pilnībā jārespektē attiecīgo pušu aizstāvības tiesības. Attiecīgā lieta ir atvērta vismaz jaunajiem dalībniekiem, kas tieši iesaistīti, saskaņā ar likumīgajām uzņēmumu interesēm savu uzņēmējdarbības noslēpumu aizsargāšanai.

4. Ja Komisija vai dalībvalstu kompetentas iestādes uzskata par vajadzīgu, tās var uzklausīt arī citas fiziskas vai juridiskas personas. Fiziskām vai juridiskām personām, kas izrāda būtisku ieinteresētību, un jo īpaši administrācijas vai pārvaldes institūcijas dalībniekiem vai pilnvarotajiem darbinieku pārstāvjiem ir tiesības tikt uzklausītiem saskaņā ar pieteikumu.

19. pants

Sadarbība ar dalībvalstu iestādēm

1. Trīs darba dienu laikā Komisija nosūta kompetentajām dalībvalstu iestādēm paziņojumu kopijas un cik drīz vien iespējams svarīgāko dokumentu kopijas, ko Komisija iesniedz vai izdod saskaņā ar šo regulu. Pie šādiem dokumentiem pieder saistības, ko uzņēmumi piedāvā attiecībā pret Komisiju, ar mērķi padarīt koncentrāciju saderīgu ar kopējo tirgu saskaņā ar 6. panta 2. punktu vai 8. panta 2. punkta otro daļu.

2. Komisija šai regulā izklāstītās procedūras veic ciešā un pastāvīgā saziņā ar kompetentajām dalībvalstu iestādēm, kas izsaka savu viedokli par šīm procedūrām. Regulas 9. panta īstenošanas nolūkos Komisija iegūst informāciju no dalībvalsts kompetentās iestādes, kā minēts šī panta 2. punktā, un ļauj tai darīt zināmus savus uzskatus jebkurā procedūras etapā līdz lēmuma pieņemšanai saskaņā ar šī panta 3. punktu, šajā sakarā Komisija dod tai pieeju šai lietai.

3. Pirms jebkura lēmuma pieņemšanas, saskaņā ar 8. panta 1. līdz 6. punktu, 14. un 15. pantu, jāapspriežas ar Padomdevēju komiteju attiecībā uz koncentrācijām, izņemot pagaidu lēmumus, ko pieņem saskaņā ar 18. panta 2. punktu.

4. Padomdevēja komiteja sastāv no dalībvalstu kompetento iestāžu pārstāvjiem. Katra dalībvalsts ieceļ vienu vai divus pārstāvjus, ja tie nevar ierasties, viņus var aizvietot citi pārstāvji. Vismaz vienam no dalībvalstu pārstāvjiem jābūt kompetentam konkurences ierobežojumu un dominējoša stāvokļa lietās.

5. Apspriešanās notiek kopīgā sanāksmē, ko sasauc Komisija un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis. Lietas kopsavilkumu kopā ar norādēm uz svarīgākajiem dokumentiem un pagaidu lēmuma projektu, kuru pieņems katrā attiecīgajā lietā, jānosūta kopā ar ielūgumu. Sanāksme notiek ne mazāk kā 10 darba dienas pēc ielūgumu nosūtīšanas. Ārkārtas gadījumos Komisija var saīsināt šo termiņu pēc vajadzības, lai nepieļautu būtisku kaitējumu vienam vai vairākiem attiecīgajiem uzņēmumiem, kas saistīti ar koncentrāciju.

6. Padomdevēju komiteja sniedz atzinumu par Komisijas lēmuma projektu, nepieciešamības gadījumā par to balsojot. Padomdevēja komiteja var sniegt atzinumu arī tad, ja daži locekļi nav ieradušies un nav pārstāvēti. Atzinumu sniedz rakstveidā un pievieno lēmuma projektam. Komisija īpaši ņem vērā komitejas sniegto atzinumu. Komisija informē Komiteju par to, kādā veidā tās atzinums ir ņemts vērā.

7. Komisija nosūta lēmuma adresātiem Padomdevēju komitejas atzinumu kopā ar lēmumu. Tie publisko atzinumu kopā ar lēmumu, ņemot vērā uzņēmumu likumīgās intereses par savu uzņēmējdarbības noslēpumu aizsardzību.

20. pants

Lēmumu publicēšana

1. Lēmumus, ko Komisija pieņem saskaņā ar 8. panta 1. līdz 6. punktu, izņemot pagaidu lēmumus, ko pieņem saskaņā ar 18. panta 2. punktu, kopā ar Padomdevēju komitejas atzinumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Publikācijā norāda pušu nosaukumus un lēmuma galveno saturu; tajā ņem vērā uzņēmumu likumīgās intereses uzņēmējdarbības noslēpumu aizsargāšanā.

21. pants

Regulas piemērošana un jurisdikcija

1. Koncentrācijām, kas definētas 3. pantā, piemēro tikai šo regulu un nepiemēro Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 [1], (EEK) Nr. 1017/68 [2], (EEK) Nr. 4056/86 [3] un (EEK) Nr. 3975/87 [4], izņemot attiecībā uz tiem kopuzņēmumiem, kas nav Kopienas mēroga kopuzņēmumi, un kuru mērķis vai sekas ir to uzņēmumu konkurējošas darbības koordinēšana, kas saglabā neatkarību.

2. Saskaņā ar pārskatīšanu Eiropas Kopienu Tiesā Komisijai ir ekskluzīva kompetence pieņemt lēmumus, ko paredz šī regula.

3. Dalībvalstis nedrīkst piemērot savas valsts konkurences jomas tiesību aktus nevienai Kopienas mēroga koncentrācijai.

Pirmais apakšpunkts nesakar nevienas dalībvalsts pilnvaras veikt jebkādu izmeklēšanu, kas nepieciešama 4. panta 4. punkta un 9. panta 2. punkta piemērošanai, vai pēc lietas pārskatīšanas, ievērojot 9. panta 3. punkta pirmā apakšpunkta b) ievilkumu vai 9. panta 5. punktu, un pieņemt pasākumus, kas noteikti nepieciešami 9. panta 8. punkta piemērošanai.

4. Neskarot 2. un 3. punktu, dalībvalstis var pieņemt atbilstošus pasākumus, lai aizsargātu citas likumīgās intereses, izņemot tās, kas minētas šajā regulā un ir saderīgas ar pārējiem Kopienas tiesību aktu noteikumiem.

Valsts drošību, masu informācijas līdzekļu plurālismu un uzraudzības noteikumus uzskata par likumīgām interesēm pirmās daļas nozīmē.

Jebkādas citas valsts intereses attiecīgā dalībvalsts paziņo Komisijai, un, pirms var pieņemt augstākminētos noteikumus, Komisija tās atzīst pēc novērtēšanas attiecībā uz saderību ar Kopienas tiesību aktu vispārējiem principiem un citiem noteikumiem. Komisija informē attiecīgo dalībvalsti 25 darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas.

---

[1] OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.
[2] OV L 175, 23.7.1968., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1/2003 (OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.).
[3] OV L 378, 31.12.1986., 4. lpp. Regulā jaunāki grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) No 1/2003.
[4] OV L 374. 31.12.1987., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) No 1/2003.

22. pants

Lietu nodošana Komisijai

1. Viena vai vairākas dalībvalstis var pieprasīt, lai Komisija pārbauda visas 3. pantā minētās koncentrācijas, kas nav Kopienas mēroga koncentrācijas 1. panta nozīmē, bet ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un būtiski apdraud konkurenci to dalībvalstu teritorijā, kas iesniedz pieprasījumu.

Šādu pieprasījumu var iesniegt ne vēlāk kā 15 darba dienu laikā no brīža, kad koncentrācija tika izziņota vai citā veidā darīta zināma attiecīgajai dalībvalstij, ja koncentrācija nav izziņojama.

2. Komisija bez kavēšanās informē kompetentās dalībvalstu iestādes un attiecīgos uzņēmumus par iesniegtajiem pieprasījumiem saskaņā ar 1. pantu.

Visas pārējās dalībvalstis ir tiesīgas pievienoties sākotnējam pieprasījumam 15 darba dienu laikā pēc tam, kad Komisija ir informējusi par sākotnējā pieprasījuma saņemšanu.

Visi valstu termiņi, kas attiecas uz koncentrācijām, ir jāaptur līdz brīdim, kamēr ir nolemts, kur tiks izskatīta koncentrācija saskaņā ar šajā pantā izklāstīto procedūru. Tiklīdz dalībvalsts informē Komisiju un attiecīgos uzņēmumus, ka tā nevēlas pievienoties pieprasījumam, valsts termiņu apturēšanu izbeidz.

3. Ne vēlāk kā 10 darba dienu laikā pēc 2. punktā minētā perioda beigām Komisija var lemt par koncentrācijas pārbaudi, ja tā uzskata, ka koncentrācija ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un būtiski apdraud konkurenci to dalībvalstu teritorijā, kuras iesniedz pieprasījumu. Ja Komisija nepieņem lēmumu minēta perioda laikā, uzskata, ka tā ir pieņēmusi lēmumu par koncentrācijas pārbaudi saskaņā ar pieprasījumu.

Komisija informē par savu lēmumu visas dalībvalstis un attiecīgos uzņēmumus. Tā var pieprasīt paziņojuma iesniegšanu saskaņā ar 4. pantu.

Dalībvalsts vai dalībvalstis, kas iesniegušas pieprasījumu, turpmāk nepiemēro savas valsts konkurences jomas tiesību aktus attiecībā uz koncentrāciju.

4. Regulas 2. pantu, 4. panta 2. līdz 3. punktu, 5., 6. un 8. līdz 21. pantu piemēro tad, ja Komisija pārbauda koncentrāciju saskaņā ar 3. punktu. Regulas 7. pantu piemēro tādā mērā, cik koncentrācija nav īstenota dienā, kurā Komisija informē attiecīgos uzņēmumus par pieprasījuma saņemšanu.

Ja nav nepieciešams paziņojums saskaņā ar 4. pantu, 10. panta 1. punktā minētais termiņš, kura laikā jāuzsāk izskatīšana, sākas darba dienā, kas seko pēc tās darba dienas, kurā Komisija informē attiecīgos uzņēmumus par lēmumu pārbaudīt koncentrāciju saskaņā ar 3. punktu.

5. Komisija var informēt vienu vai vairākas dalībvalstis, ka tā uzskata, ka koncentrācija atbilst 1. punktā minētajiem kritērijiem. Šādos gadījumos Komisija var uzaicināt attiecīgo dalībvalsti vai dalībvalstis iesniegt pieprasījumu saskaņā ar 1. punktu.

23. pants

Īstenošanas noteikumi

1. Saskaņā ar 2. punktā minēto kārtību, Komisija ir tiesīga noteikt:

a) īstenošanas noteikumus attiecībā uz paziņošanas un iesniegšanas veidu, saturu un citām detaļām saskaņā ar 4. pantu;

b) īstenošanas noteikumus attiecībā uz termiņiem saskaņā ar 4. panta 4. un 5. punktu, 7., 9., 10. un 22. pantu;

c) procedūru un termiņus saistību, kas izriet no 6. panta 2. punkta un 8. panta 2. punkta, iesniegšanai un īstenošanai;

d) īstenošanas noteikumus attiecībā uz noklausīšanos saskaņā ar 18. pantu.

2. Komisijai palīdz Padomdevēju komiteja, kurā piedalās dalībvalstu pārstāvji.

a) Pirms īstenošanas noteikumu projekta publicēšanas un pirms noteikumu pieņemšanas Komisija apspriežas ar Padomdevēju komiteju.

b) Apspriešanās notiek sanāksmē, ko sasauc Komisija un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis. Īstenošanas noteikumu projektu, ko jāpieņem, jānosūta kopā ar ielūgumu. Sanāksme notiek ne mazāk kā 10 darba dienas pēc ielūgumu nosūtīšanas.

c) Padomdevēju komiteja sniedz atzinumu par īstenošanas noteikumu projektu, nepieciešamības gadījumā par to balsojot. Komisija īpaši ņem vērā komitejas sniegto atzinumu.

24. pants

Attiecības ar trešām valstīm

1. Dalībvalstis informē Komisiju par vispārīgām grūtībām, kas šīs valsts uzņēmumiem ar koncentrācijām, kas minētas 3. pantā, rodas trešajā valstī.

2. Sākotnēji ne vairāk kā vienu gadu pēc šīs Regulas stāšanās spēkā un pēc tam periodiski Komisija sastāda ziņojumu, kas 3. un 4. punkta nozīmē pēta tiem uzņēmumiem piešķirto režīmu, kas atrodas Kopienā vai tur atrodas galvenās uzņēmumu darbības jomas, attiecībā uz koncentrācijām trešajās valstīs. Komisija šos ziņojumus kopā ar priekšlikumiem, ja tādi ir, iesniedz Padomei.

3. Ja Komisija, pamatojoties uz 2. punktā minētajiem ziņojumiem vai citu informāciju, uzskata, ka trešā valsts nepiešķir uzņēmumiem, kas atrodas Kopienā vai kuru galvenās darbības jomas atrodas Kopienā, līdzvērtīgu režīmu tam, ko Kopiena piešķir uzņēmumiem no šīs valsts, Komisija var iesniegt ierosinājumus Padomei par vajadzīgo pilnvaru piešķiršanu sarunām, lai panāktu līdzvērtīgu režīmu uzņēmumiem, kuri atrodas vai kuru galvenās darbības jomas atrodas Kopienā.

4. Saskaņā ar šo pantu pieņemtajiem pasākumiem, neskarot Līguma 307. pantu, jābūt saskaņā ar Kopienas vai dalībvalstu saistībām, ievērojot starptautiskus, divpusējus vai daudzpusējus, nolīgumus.

25. pants

Atcelšana

1. Neskarot 26. panta 2. punktu, Regulas (EEK) Nr. 4064/89 un (EK) Nr. 1310/97 atceļ no 2004. gada 1. maija.

2. Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās jālasa saskaņā ar korelācijas tabulu, kas iekļauta pielikumā.

26. pants

Stāšanās spēkā un pārejas noteikumi

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

To piemēro no 2004. gada 1. maija.

2. Regulu (EEK) Nr. 4064/89 turpina piemērot visām koncentrācijām, kas bija vienošanās vai paziņojuma objekts vai kuru gadījumā tika iegūta kontrole šīs regulas 4. panta 1. punkta nozīmē pirms šīs regulas spēkā stāšanās, uz kurām jo īpaši attiecas noteikumi, kas reglamentē piemērojamību, kas izklāstīti Regulas (EEK) Nr. 4064/89 25. panta 2. un 3. punktā un Regulas (EEK) Nr. 1310/97 2. pantā.

3. Attiecībā uz koncentrācijām, kam šo regulu piemēro sakarā ar pievienošanos, šīs regulas spēkā stāšanās datumu aizstāj ar pievienošanās datumu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 20. janvārī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

C. McCREEVY

PIELIKUMS

Korelācijas tabula

Regula (EEK) Nr. 4064/89	Šī regula
1. panta 1., 2. un 3. punkts	1. panta 1., 2. un 3. punkts
1. panta 4. punkts	1. panta 4. punkts
1. panta 5. punkts	1. panta 5. punkts
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
—	2. panta 2. punkts
2. panta 2. punkts	2. panta 3. punkts
2. panta 3. punkts	2. panta 4. punkts
2. panta 4. punkts	2. panta 5. punkts
3. panta 1. punkts	3. panta 1. punkts
3. panta 2. punkts	3. panta 4. punkts
3. panta 3. punkts	3. panta 2. punkts
3. panta 4. punkts	3. panta 3. punkts
—	3. panta 4. punkts
3. panta 5. punkts	3. panta 5. punkts
4. panta 1. punkta pirmais teikums	4. panta 1. punkta pirmā daļa
4. panta 1. punkta otrais teikums	—
—	4. panta 1. punkta otrā un trešā daļa
4. panta 2. un 3. punkts	4. panta 2. un 3. punkts
—	4. panta 4. līdz 6. punkts
5. panta 1. līdz 3. punkts	5. panta 1. līdz 3. punkts
5. panta 4. punkts, ievadvārdi	5. panta 4. punkts, ievadvārdi
5. panta 4. punkta a) apakšpunkts	5. panta 4. punkta a) apakšpunkts
5. panta 4. punkta b) apakšpunkts, ievadvārdi	5. panta 4. punkta b) apakšpunkts, ievadvārdi
5. panta 4. punkta b) apakšpunkts, pirmais ievilkums	5. panta 4. punkta b) apakšpunkta i) daļa
5. panta 4. punkta b) apakšpunkts, otrais ievilkums	5. panta 4. punkta b) apakšpunkta ii) daļa
5. panta 4. punkta b) apakšpunkts, pirmais ievilkums	5. panta 4. punkta b) apakšpunkta iii) daļa
5. panta 4. punkta b) apakšpunkts, ceturtais ievilkums	5. panta 4. punkta b) apakšpunkta iv) daļa
5. panta 4. punkta c), d) un e) apakšpunkts	5. panta 4. punkta c), d) un e) apakšpunkts
5. panta 5. punkts	5. panta 5. punkts
6. panta 1. punkts, ievadvārdi	6. panta 1. punkts, ievadvārdi
6. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts	6. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
6. panta 1. punkta c) apakšpunkts	6. panta 1. punkta c) apakšpunkts, pirmais teikums
6. panta 2. līdz 5. punkts	6. panta 2. līdz 5. punkts
7. panta 1. punkts	7. panta 1. punkts
7. panta 3. punkts	7. panta 2. punkts
7. panta 4. punkts	7. panta 3. punkts
7. panta 5. punkts	7. panta 4. punkts
8. panta 1. punkts	6. panta 1. punkta c) apakšpunkts, otrais teikums
8. panta 2. punkts	8. panta 1. un 2. punkts
8. panta 3. punkts	8. panta 3. punkts

Regula (EEK) Nr. 4064/89	Šī regula
8. panta 4. punkts	8. panta 4. punkts
—	8. panta 5. punkts
8. panta 5. punkts	8. panta 6. punkts
8. panta 6. punkts	8. panta 7. punkts
—	8. panta 8. punkts
9. panta 1. līdz 9. punkts	9. panta 1. līdz 9. punkts
9. panta 10. punkts	—
10. panta 1. līdz 2. punkts	10. panta 1. un 2. punkts
10. panta 3. punkts	10. panta 3. punkta pirmās daļas pirmais teikums
—	10. panta 3. punkta pirmās daļas otrais teikums
—	10. panta 3. punkta otrā daļa
10. panta 4. punkts	10. panta 4. punkta pirmā daļa
—	10. panta 4. punkta otrā daļa
10. panta 5. punkts	10. panta 5. punkts, pirmā un ceturtā daļa
—	10. panta 5. punkta otrā, trešā un piektā daļa
10. panta 6. punkts	10. panta 6. punkts
11. panta 1. punkts	11. panta 1. punkts
11. panta 2. punkts	—
11. panta 3. punkts	11. panta 2. punkts
11. panta 4. punkts	11. panta 4. punkta pirmais teikums
—	11. panta 4. punkta otrais un trešais teikums
11. panta 5. punkta pirmais teikums	—
11. panta 5. punkta otrais teikums	11. panta 3. punkts
11. panta 6. punkts	11. panta 5. punkts
—	11. panta 6. un 7. punkts
12. pants	12. pants
13. panta 1. punkta pirmā daļa	13. panta 1. punkts
13. panta 1. punkta otrā daļa, ievadvārdi	13. panta 2. punkts, ievadvārdi
13. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts	13. panta 2. punkta b) apakšpunkts
13. panta 1. punkta otrās daļas b) apakšpunkts	1. panta 3. punkta c) apakšpunkts
13. panta 1. punkta otrās daļas c) apakšpunkts	13. panta 2. punkta e) apakšpunkts
13. panta 1. punkta otrās daļas d) apakšpunkts	13. panta 2. punkta a) apakšpunkts
—	13. panta 2. punkta d) apakšpunkts
13. panta 2. punkts	13. panta 3. punkts
13. panta 3. punkts	13. panta 4. punkta pirmais un otrais teikums
13. panta 4. punkts	13. panta 4. punkta trešais teikums
13. panta 5. punkts	13. panta 5. punkta pirmais teikums
—	13. panta 5. punkta otrais teikums
13. panta 6. punkta pirmais teikums	13. panta 6. punkts
13. panta 6. punkta otrais teikums	—
—	13. panta 7. un 8. punkts
14. panta 1. punkts, ievadvārdi	14. panta 1. punkts, ievadvārdi
14. panta 1. punkta a) apakšpunkts	14. panta 2. punkta a) apakšpunkts
14. panta 1. punkta b) apakšpunkts	14. panta 1. punkta a) apakšpunkts
14. panta 1. punkta c) apakšpunkts	14. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts

Regula (EEK) Nr. 4064/89	Šī regula
14. panta 1. punkta d) apakšpunkts	14. panta 1. punkta d) apakšpunkts
—	14. panta 1. punkta e) un f) apakšpunkts
14. panta 2. punkts, ievadvārdi	14. panta 2. punkts, ievadvārdi
14. panta 2. punkta a) apakšpunkts	14. panta 2. punkta d) apakšpunkts
14. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkts	14. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkts
14. panta 3. punkts	14. panta 3. punkts
14. panta 4. punkts	14. panta 4. punkts
15. panta 1. punkts, ievadvārdi	15. panta 1. punkts, ievadvārdi
15. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts	15. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts.
15. panta 2. punkts, ievadvārdi	15. panta 1. punkts, ievadvārdi
15. panta 2. punkta a) apakšpunkts	15. panta 1. punkta c) apakšpunkts
15. panta 2. punkta b) apakšpunkts	15. panta 1. punkta d) apakšpunkts
15. panta 3. punkts	15. panta 2. punkts
16. līdz 20. pants	16. līdz 20. pants
21. panta 1. punkts	21. panta 2. punkts
21. panta 2. punkts	21. panta 3. punkts
21. panta 3. punkts	21. panta 4. punkts
22. panta 1. punkts	21. panta 1. punkts
22. panta 3. punkts	—
—	22. panta 1. līdz 3. punkts
22. panta 4. punkts	22. panta 4. punkts
22. panta 5. punkts	—
—	22. panta 5. punkts
23. pants	23. panta 1. punkts
—	23. panta 2. punkts
24. pants	24. pants
—	25. pants
25. panta 1. punkts	26. panta 1. punkta pirmā daļa
—	26. panta 1. punkta otrā daļa
25. panta 2. punkts	26. panta 2. punkts
25. panta 3. punkts	26. panta 3. punkts
—	Pielikums